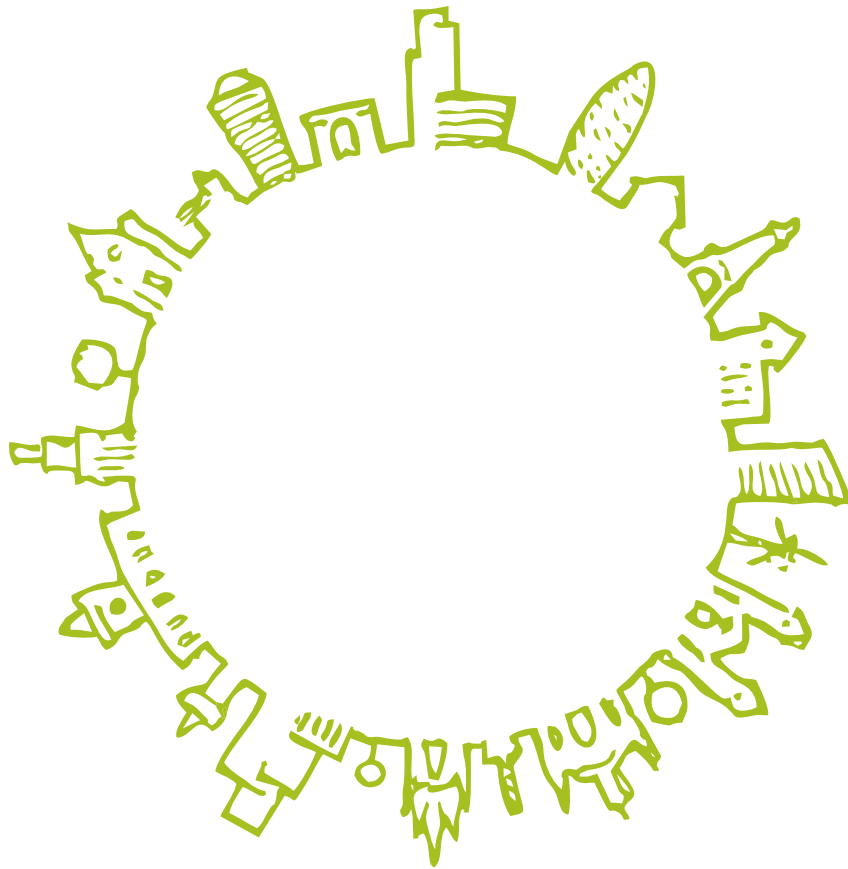

Editori: Alex Bojneagu și Dan Silva

5 ani de urbanizehub în 5 volume

Volumul 4
POLITICI URBANE ȘI
GUVERNANȚĂ

ISBN 978-973-0-36726-3

Reșița 2022

Editori: Alex Bojneagu și Dan Silva

**Cinci ani de
UrbanizeHub
în cinci volume**

**Volumul 4
POLITICI URBANE ȘI
GUVERNANȚĂ**

Reșița 2022

CUPRINS

Prefață/3
De ce contează orașele?/5
Topul celor mai eficiente orașe din România/7
Reșița, un oraș care evoluează/17
INTERVIU Ce spune strategul Clujului despre orașele din România/20
Cum să evolueze un oraș?/28
Orașele mici sunt mai potrivite pentru SMART cities/32
Ce ar trebui să facă un Smart City pentru cetățenii săi?/36
Proiectul autorităților din Barcelona pentru combaterea sărăciei în zonele urbane defavorizate/40
Urban Talk – Politica urbană a României/43
Noul Bauhaus European/46
Orașele Magnet: Iași vs. Cluj vs. Timișoara/48
Premieră la UrbanTalks Brașov! Comisia Europeană a lansat în România proiectul 100 de orașe verzi europene/54
Cum pot orașele mici să devină competitive?/57
Viitorul este al orașelor și regiunilor care investesc în oameni, știu să facă lobby instituțional și dezvoltă proiecte pentru comunitate/64
De ce un spațiu public nu trebuie să fie niciodată finalizat?/70
Criza geopolitică readuce pe masa importanța DESCENTRALIZĂRII/75
Cum arată viața în cartierul car-free din Viena?/78
Ce înseamnă economia circulară pentru orașe?/83
Ce rol pot juca dronele într-un oraș smart?/87
Orașele trebuie să își definească vižiunea: creștere, stagnare sau contracție/90

PREFAȚĂ

Politicile publice și guvernanta unui oraș sunt instrumentele prin care decidenții trasează traiectoria de dezvoltare. Aceste politici trebuie să țină cont de vižiunea despre care am vorbit în volumele anterioare și abordate într-o manieră interdisciplinară. Un oraș este un organism viu unde fiecare decizie are ramificații pe o serie de domenii, motiv pentru care o guvernanta sănătoasă este concepută prin implicarea tuturor actorilor: administrație, business, universitate și cetățeni.

Volumul acesta se concentrează pe modelele de bune practici din afară și din România despre cum putem să dezvoltăm orașele. Pornim de la un articol scris de Grațian Mihăilescu în legătură cu modelul de guvernanta al orașelor din țară (care sperăm să se schimbe în viitorul apropiat). Practic, 53% din PIB este generat de numai opt dintre orașele românești și marile proiecte de infrastructură depind de unul singur: București. Concluzia lui Grațian este că o țară competitivă, în cazul de față România, trebuie să investească în orașe pentru că sunt principalele motoare de dezvoltare economică. Cunoaștem și am tot vorbit despre alternative față de sistemul centralizat moștenit de la mijlocul secolului trecut, însă scopul acestor articole este de a ne focusa pe oportunități.

Aici vorbim despre Noul Bauhaus European unde am câștigat anul precedent un proiect la Lugoj, Politica urbană a României și implicațiile ei, cum poate un oraș postindustrial să se reinventeze și cum văd oamenii din administrație viitorul orașelor și regiunilor. Prin suportul internațional cât și prin fondurile la nivel local, orașele pot atinge vižiunea pe care și-au propus-o la început.

Este nevoie de coerență, eficiență și profesionalism în implementarea politicilor publice ca să îndeplinim acest deziderat.

La UrbanizeHub de fiecare dată am ținut deschise relațiile cu administrațiile publice și decidenții care au venit înspre noi cu propuneri de proiecte în care ne-am putut implica. Considerăm că administrațiile publice au capacitatea de a schimba destinul comunității și pot să genereze inițiative sustenabile și smart care să ridice nivelul de trai. Totuși, nu trebuie să uităm că administrația are nevoie de participarea activă a cetățenilor, mediului de afaceri și a experților sau mediului academic pentru că doar **împreună putem modela viitorul orașelor.**

Alex Bojneagu

De ce contează orașele?

de Grațian Mihăilescu

Publicat pe 29 ianuarie 2018

Zilele trecute a fost anunțat de către noul Guvern Programul de Guvernare pentru 2018-2020. Din păcate, orașele și dezvoltarea acestora nu reprezintă o prioritate pentru guvern, cuvântul urban fiind de negăsit în textul Programului de Guvernare.

Conform **Băncii Mondiale**, cele mai mari opt orașe din România concentrează aproape 22% din populație și generează aproximativ 53% din PIB-ul țării, iar zece județe din cele 42 produc 70% din business-ul României și au 80% din totalul angajaților din companii.

Provocările sociale și economice curente cer soluții rapide și directe. Doar prin niveluri nou-definite de putere pentru orașe și cetățeni putem să găsim aceste soluții. Orașele trebuie să clădească o viziune care să-și aibă rădăcina în caracterul lor distinct și să caute o versiune unică a propriei existențe.

Orașele trebuie să găsească acel element revoluționar – un factor de schimbare sau chiar o serie de intervenții care pot schimba o așezare urbană și o pot transforma într-o competiție la nivel inter-local. Dar pentru a ajunge acolo, ele trebuie sprijinite prin politici urbane, prin fonduri sau prin libertate de decizie.

În România, politicieni și cei care fac politicile publice, nu au realizat încă importanța orașelor sau a descentralizării. Deși peste tot în lume, indiferent de statutul administrativ și modul de funcționare al statului, orașele primesc din ce în ce mai multă putere de decizie, fonduri și libertate de expansiune și dezvoltare.

la noi totul funcționează din ce în ce mai centralizat, fără fonduri prea mari de investiții, care oricum sunt realizate politic fără nicio legătură cu planurile de dezvoltare, și fără putere de decizie atunci când e vorba de proiecte strategice de dezvoltare (ex. centura din Timișoara). Totul e de la București!

În loc de descentralizare, în România asistăm la un proces de centralizare economică. Bucureștiul de astăzi are o pondere dublă față de cel de pe timpul lui Ceaușescu, comparând cu PIB-ul din 1985. România devine tot mai dependentă economic de capitala ei, iar acest lucru se vede din **taxele colectate anul trecut**.

Toate măsurile din noul Program de Guvernare anunțat nu au legătură cu politicile urbane de dezvoltare, ci se focusează pe cheltuieli legate de salarii sau pensii.

TVA scade de la 19% la 18%, salariul minim net crește cu 100 de lei pe an, iar pentru cei cu studii superioare cu 150 de lei pe an, punctul de pensie crește cu 60%, eliminarea impozitului pe dividende, familiile vor fi încurajate să aibă cât mai mulți copii, Salariul mediu brut în România va depăși 1.000 euro în 2020, Acordarea a 1.600 – 1.800 lei/an pentru fiecare copil dintr-o familie. Acești bani vor fi dați doar pentru copiii care au cel mult 10% absențe nemotivate.

Într-o lume globalizată în care comunitățile, orașele, se dezvoltă și produc din ce în ce mai mult, într-o lume în care guvernanta urbană pe mai multe niveluri devine obișnuită, România devine un stat centralizat care nu încurajează dezvoltarea locală sau urbană.

Este clar că pentru a atinge un anumit nivel de dezvoltare, pentru a crește economic ca țară, trebuie să încurajezi și să stimulezi comunități și orașe. Prin măsuri macroeconomice, care țin mai mult de consum decât de stimularea investițiilor și a antreprenoriatului nu se ajunge departe.

53% din PIB e adus de 8 orașe. De ce nu se încurajează acest trend firesc de dezvoltare și de ce nu se stimulează și alte orașe pentru a crește performanța economică? Refuzăm să înțelegem că economia unei țări e dusă în spate de orașe și refuzăm să creăm politici urbane adecvate.

Pentru ca România să devină o țară competitivă trebuie să investească în orașe, deoarece orașele sunt motoarele de dezvoltare economică.

Topul celor mai eficiente orașe din România

de Grațian Mihăilescu

Publicat pe 21 ianuarie 2018

UrbanizeHub a lansat nu demult un Îndrumar pentru Primari, un ghid prin care promovează bunele practici din România în domeniul guvernantei urbane. Ghidul se adresează primarilor, reprezentanților societății civile, firmelor private, ONG-urilor sau simplilor cetățeni, cu scopul de a dialoga facil cu administrațiile locale și de a susține proiecte concrete de dezvoltare locală. În acest articol găsiți topul celor mai performante administrații și orașe, care au realizat cele mai multe investiții cu fonduri europene și fonduri de stat.

E greu să spui cât din performanța unui oraș ține de eficiența propriu-zisă a administrației locale și cât ține de alți factori (acces facil la piețe mari, mediu democratic stabil, o societate civilă activă, sau un sector privat implicat). Cu toate acestea, experții UrbanizeHub au folosit trei indicatori pentru a măsura performanța orașelor și a administrațiilor din România:

- 1. valoarea absolută a cheltuielilor de capital și valoarea absolută a absorbției de fonduri europene, pe perioada 2007- 2016;**
- 2. cheltuielile de capital pe cap de locuitor și absorbția de fonduri europene pe cap de locuitor, pe perioada 2007-2016;**
- 3. modul în care localitatea s-a transformat fizic în ultimii ani.**

Primele două criterii sunt obiective, iar cel de-al treilea e subiectiv și ține de evaluarea experților UrbanizeHub care au fost în majoritatea orașelor din România și au observat modul în care s-au transformat unele orașe. Sunt orașe mari care nu au prins topul și asta din cauza excedentului bugetar pe care îl au, ceea ce este de neacceptat pentru un oraș în expansiune. Excedentul anual la Trezorerie al administrațiilor locale e pe undeva la 10 miliarde RON, adică cam 2,5 miliarde Euro ce nu sunt alocate pentru proiecte de investiții la nivel local. Asta e o problemă mare, ce denotă atât lipsa de viziune la nivel local, cât și lipsa de capacitate.

De asemenea prin acest top am vrut să acoperim cât mai bine spectrul politic și teritoriul geografic, pentru a da exemple bune care să fie luate și imitate de cât mai multe comunități și administrații.

LOCUL 10: TÂRGOVIȘTE

Cheltuielile de capital pentru 2007-2016 au fost de 94 milioane euro, iar absorbția de fonduri europene în aceeași perioadă a fost de €59,5 milioane și €748 pe cap de locuitor, ceea ce duce orașul Târgoviște printre fruntașele orașelor din România.

Târgoviște nu are avantajul unui buget foarte generos, dar orașul are o administrație care în ultimii ani a desfășurat proiecte pe bandă rulantă și a înregistrat una din cele mai bune absorbții de fonduri europene pe cap de locuitor.

Primăria a desfășurat de asemenea o serie de programe integrate în cartierele comuniste și și-au pus mai toată trama stradală la punct.

LOCUL 9: MIERCUREA CIUC

Cheltuielile de capital pentru 2007-2016 au fost de 68,5 milioane Euro, cu €1.758 pe cap de locuitor, surclasând la acest capitol majoritatea orașelor din România. Absorbția de fonduri europene în aceeași perioadă a fost de 21 milioane euro, și €540 pe cap de locuitor.

Miercurea Ciuc este printre cele mai sărace reședințe de județ din România, dar lucrul acesta nu se vede când ajungi acolo. Orașul este cochet, are o infrastructură urbană foarte bine pusă la punct și comunități foarte active și implicate.

LOCUL 8: CLUJ-NAPOCA, TIMIȘOARA

Investițiile făcute din bani publici și fonduri europene pentru 2007-2016 au fost de 253,3 milioane euro, cu €781 pe cap de locuitor, iar la nivel de absorbție de fonduri europene pe aceeași perioadă Clujul a reușit să atragă 121,7 milioane euro, iar pe cap de locuitor suma a ajuns la €375.

Clujul este unul dintre cele mai atractive centre urbane din România. Chiar dacă ritmul de modernizare al infrastructurii urbane a fost de multe ori unul „ardelenesc”, Primăria a colaborat foarte bine cu societatea civilă și a ajutat la transformarea orașului într-un adevărat hub creativ.

LOCUL 8: **TIMIȘOARA**

Cheltuielile de capital ale orașului de pe Bega 249,5 milioane euro, cu €782 pe cap de locuitor, iar la nivel de absorbție de fonduri europene, 114,6 milioane euro cu o medie pe cap de locuitor de €359.

Dacă Clujul se îndreaptă la nivel strategic spre un hub IT de referință în Estul Europei, un oraș inovator și antreprenorial, Timișoara se pregătește pentru titulatura de Capitală Culturală Europeană, eveniment ce va avea loc în 2021. Diferența dintre cele două orașe este managementul public colaborativ și deschiderea de care dă dovadă administrația din Cluj, față de administrația din Timișoara.

LOCUL 7: **SIBIU**

Cheltuielile de capital pentru 2007-2016 au fost de 152,1 milioane euro, cu 1.033 euro pe cap de locuitor, iar absorbția de fonduri europene în aceeași perioadă a fost de €15,6 milioane și €106 pe cap de locuitor, destul de puțin pentru o administrație și un oraș de mărimea Sibiului. Sunt multe orașe care nu au intrat în top, cu performanță mai bună la nivelul absorbției.

Sibiul este oraşul din România care seamănă cel mai mult cu un oraş din vest. Centrul vechi al oraşului e poezie pură şi o încântare pentru suflet, iar clădirea primăriei este cea mai bine întreţinută clădire administrativă din România.

Din păcate, Sibiul s-a mişcat mai greu pe absorbţia de fonduri europene şi pe partea de planificare metropolitană (chiar dacă are dinamici metropolitane foarte puternice), dar poate recupera în anii următori.

LOCUL 6: BRAŞOV

Cheltuielile de capital pentru 2007-2016 au fost de 241 milioane euro, cu €952 pe cap de locuitor, iar absorbţia de fonduri europene în aceeaşi perioadă a fost de 72,4 milioane euro şi €286 pe cap de locuitor.

Braşovul are cea mai bună infrastructură din ţară. Oraşul este un barometru care ar trebui urmat de toate reşedinţele de judeţ din ţară. Oraşul nu stă foarte bine la absorbţia de fonduri europene, dar a folosit foarte eficient propriul buget.

LOCUL 5: SECTORUL 3 BUCUREŞTI

La Primăria sectorului 3 din Bucureşti există o disproporţie imensă între investiţiile publice şi cele cu fonduri europene. În perioada 2007-2016 cheltuielile de capital au fost de 338 milioane euro, fiind suma cea mai mare din top, cu €873 pe cap de locuitor, iar la fonduri europene, pe o perioadă de aproape zece ani s-au cheltuit doar €4,1 milioane, cu o medie de 11 euro pe cap de locuitor – cea mai mică din acest top.

Sectorul 3 a fost printre cele mai diligente din ţară în ceea ce priveşte implementarea de programe integrate de dezvoltare.

Este poate cea mai eficientă primărie în ceea ce priveşte implementarea unor programe integrate de dezvoltare urbană, pe câteva domenii cheie: 1) reabilitarea străzilor şi a trotuarelor; 2) reabilitarea spaţiilor verzi; 3) reabilitarea infrastructurii şcolare; 4) reabilitarea termică a blocurilor; 5) regenerarea urbană a spaţiilor interstiţiale dintre blocuri.

Se observă clar când treci din alte sectoare în Sectorul 3 pentru că totul este mult mai bine pus la punct în Sectorul 3 (ai gazon, ai trotuare fără hârtoape şi ai spaţii verzi de calitate). De asemenea, clădirea primăriei este una din cele mai bine puse la punct din ţară.

LOCUL 4: CRAIOVA

Craiova s-a mişcat bine în ultimii ani cu cheltuieli de capital de €274,1 milioane, adică 1.017 euro pe cap de locuitor, iar la fonduri europene a reuşit să atragă 139,8 milioane euro adică €519 pe cap de locuitor.

Craiova a cunoscut probabil cea mai spectaculoasă transformare urbană din ultimii ani. Cine a fost în Craiova în 2013 şi revine acum, nu va recunoaşte oraşul.

Centrul vechi a fost complet transformat, iar autorităţile locale au reuşit, de asemenea, să finalizeze o serie de proiecte majore de infrastructură. Totodată, cei din Craiova au fost foarte abili în a face lobby la nivel central pentru proiecte de dezvoltare locală (de ex. noul stadion).

LOCUL 3: IAŞI

Iaşi a crescut mult în ultimii ani, deşi în continuare lipsa unei autostrăzi este revendicată de toate vocile din oraş, politicieni, administraţie, oameni de afaceri, sector ONG. La nivelul cheltuielilor de capital au reuşit să investească 282,9 milioane euro, adică €974 pe cap de locuitor, iar la nivel de fonduri europene au reuşit să implementeze proiecte în valoare de 156 milioane euro cu o medie de €537 pe cap de locuitor.

Iaşi este top-performer în absorbţia de fonduri europene (a absorbit, de exemplu, cu 50 mil. euro mai mult decât Cluj între 2007 şi 2016). Dacă te plimbi prin oraş, la fiecare 5 metri dai de o intervenţie făcută cu bani europeni.

S-a investit alert în modernizarea infrastructurii urbane şi primele efecte pozitive au început să se vadă deja. Iaşul este inima Moldovei şi este un oraş vibrant, din ce în ce mai atrăgător pentru tineri, cu multe oportunităţi datorită investitorilor care se relochează acolo.

LOCUL 2: ALBA IULIA

Pentru un oraş aşa mic, Alba Iulia are nişte cifre impresionante. La nivelul cheltuielilor de capital, oraşul a realizat investiţii de €79,6 milioane cu o medie de €1.253 pe cap de locuitor, şi €51,7 milioane absorbţie a fondurilor europene, cu o medie de 815 euro pe cap de locuitor.

LOCUL 1: ORADEA

Oradea are rezultate remarcabile și probabil cea mai bună administrație publică din România. La nivelul cheltuielilor de capital, Oradea a investit 240,4 milioane euro în ultimii 8 ani, ceea ce înseamnă €1.225 pe cap de locuitor, iar la fonduri europene, a reușit să atragă proiecte în valoare de €140,6 milioane, cu o medie de 716 euro pe cap de locuitor.

Oradea este probabil localitatea din România cu o performanță extraordinară nu numai în ceea ce privește absorbția de fonduri europene și cheltuielile de capital, ci și în ceea ce privește bunele practici într-o sumedenie de domenii.

Primăria din Oradea este printre puținele din țară care au dus la bun sfârșit mai multe proceduri de expropriere pentru caz de utilitate publică; este printre puținele primării cu o politică coerentă în ceea ce privește parcarile; are un program ambițios și eficient de reabilitare a clădirilor istorice din oraș; este cea mai eficientă primărie în ceea ce privește atragerea de investitori (parcurile industriale sunt de obicei administrate de consilii județene); este printre puținele primării cu o viziune clară și coerentă de dezvoltare.

Let's shape the future of cities together!

Foto: Munții Carpați, Travel Massive, Sectorul 3 Facebook, Wikipedia, Cuc Larisa, Cetatea Băniei, DesignDrive.net

Reșița, un oraș care evoluează

Articol realizat de către un contributor UrbanizeHub

Publicat pe 24 martie 2018

Taxiuri electrice, autobuze noi cu WIFI, strategie pentru lupta împotriva sărăciei și fonduri europene atrase, tramvai nou, street art festival, skate park, incubator de antreprenariat civic, negocieri cu diverși investitori – sunt câteva din acțiunile ce s-au întâmplat sau se vor întâmpla în Reșița, un oraș în care industria a murit, iar cetățenii și-au pierdut orice speranță de revitalizare a orașului.

Reșița e unul din orașele industriale care a decăzut în perioada de tranziție, suferind de scăderea numărului de locuitori, îmbătrânirea populației, lipsa de investitori și de investiții străine, factori ce au avut un impact negativ asupra dezvoltării economice.

În ultimul timp, o serie de acțiuni au atras privirea și interesul unor companii din țară și de afară, interesate să investească în orașul de pe Bârzava, iar investițiile publice și deschiderea administrației locale vor ușura atragerea investițiilor.

lată paşii pe care i-a făcut oraşul în ultimul timp și cum ar trebui să evolueze un oraş mic sau mijlociu din România, pentru a se dezvolta:

1. Reşiţa, deschisă pentru business!

Reşiţa a lansat oficial campania „Invest în Reşiţa”, prin care administraţia locală își propune să atragă în perioada următoare un număr cât mai mare de investitori cu obiectivul clar de a crea 1.000 de locuri de muncă până în anul 2020.

Campania se derulează pe mai multe direcții, iar dintre cele mai vizibile sunt site-ul **Investinresita**, evenimentele unde Reşiţa este prezentă și spotul de promovare în care sunt prezentate oportunitățile de investiție în oraş.

Vişita Băncii Mondiale și mesajul de încurajare al Tatiane Proskuryakova – Directorul de Țară pentru România și Ungaria – arată deschiderea de care dă dovadă administrația locală către investitori și eforturile pe care comunitatea le-a făcut în ultimul timp pentru atragerea acestora.

2. Fonduri Europene

Administrația a reușit să închege o echipă tânără și dinamică la departamentul de fonduri europene, echipă care alături de colaboratori externi a reușit să atragă diferite proiecte și se pregătește pentru altele.

Reşiţa a ieșit pe locul 4 la nivel național, cu 9,22 puncte din maximul de 10 puncte, din 45 de orașe care au depus proiecte pentru reducerea sărăciei și incluziune, luând astfel fața unor municipii precum Craiova, Iași, Constanța și Brașov, care nu au candidat. Alte 10 milioane de euro vor fi disponibili pentru oraș pentru a implementa strategia.

De asemenea, oraşul pregătește documentația pentru a accesa fonduri pentru introducerea tramvaiului, în valoare de 25 de milioane de euro, iar de curând administrația a reușit să atragă fonduri europene pentru licee și fonduri publice pentru grădinițe, în valoare de peste 20 de milioane de lei

3. Reşiţa, oraş verde

Până în decembrie 2020, 25% din taximetrele din Reşiţa vor fi electrice, și până în 2025, 50%. Este o premieră la nivel național. Este o acțiune curajoasă, un program pilot în parteneriat cu Asociația Taximeriștilor din Reşiţa.

De două ori pe an, primăvara și toamna, Primăria Municipiului Reşiţa derulează, pentru o perioadă de 2-3 luni, un amplu program de curățenie, în care sunt implicate instituții, asociații de proprietari, organizații nonguvernamentale, persoane fizice și juridice. Campania se finalizează cu premii pentru cele mai harnice organizații sau persoane.

Piste de biciclete de-a lungul râului Bârzava, spații de promenadă, precum și reamenajarea malurilor râului sunt acțiuni care au început deja în oraş.

Reşiţa va avea promenadă cu pistă de biciclete și platani în cel mai scurt timp iar concursul național de amenajare a malurilor Bârzavei este făcut în parteneriat cu Ordinul Arhitecților din România, din care va rezulta un proiect frumos de reabilitare a malurilor Bârzavei.

Reşiţa, capitala Banatului Montan, este într-un proces de schimbare, după zeci de ani de stagnare. Există o viziune și o strategie la nivel de leadership și acest lucru se vede în acțiunile din ultimul timp. Oraşul renaște și evoluează, se transformă, însă este un proces lung până va ajunge la gloria pe care o avea la începutul anilor 90. Cu toate acestea, Reşiţa e pe drumul bun și multe oraşe mici și mijlocii ar trebui să-i urmeze exemplul.

INTERVIU | Ce spune strategul Clujului despre oraşele din România

de Graţian Mihăilescu
Publicat pe 2 mai 2018

Clujul e pe buzele tuturor în ultimii ani datorită soluțiilor smart și sustenabile propuse: autobuze electrice, proiecte de bugetare participativă, primul funcționar public virtual, festivaluri, evenimente sportive, toate pentru un singur scop: calitatea vieții. Timp de doi ani, 26 de grupuri de lucru, adică 600 de oameni, au lucrat la strategia care a proiectat această viziune de dezvoltare bazată pe 3 factori: Universitate, Inovație și Participare.

Experții UrbanizeHub au stat de vorbă cu omul din spatele acestei viziuni, **Călin Hințea, decanul Facultății de Științe Politice, Administrative și ale Comunicării din cadrul Universității Babeș-Bolyai și profesor asociat la Michigan State University.**

Pornind de la Cluj, am vorbit despre trendurile de dezvoltare din România, despre potențialul unor orașe magnet precum Constanța sau Brașov, despre orașe mici și mijlocii, despre proiecte și implicare.

Despre Cluj

Bucureștiul e eclipsat în ultimul timp. Care e magia la Cluj?

Bucureștiul și Clujul au profile strategice diferite. Strategia înseamnă să te concentrezi pe ceea ce este cu adevărat important. Clujul are în acest moment un concept strategic de dezvoltare bazat pe calitatea vieții și 3 factori strategici cheie: universitate, participare, inovație. Acestea oferă un sens dezvoltării strategice și permit canalizarea energiilor comunității către obiective comune.

De cât timp a fost nevoie pentru elaborarea strategiei și când s-au văzut primele rezultate?

S-a lucrat mai bine de doi ani, iar rezultatele s-au văzut din momentul în care autoritățile locale au început să acorde atenție elementelor din strategie. De exemplu, indicatorii de calitate a vieții. În primele analize de acum câțiva ani transportul în comun sau accesul la baze sportive erau marile probleme. Astăzi, acești indicatori arată foarte bine. Au apărut alte puncte sensibile precum costul vieții la nivel strategic sau insuficiența parcarilor, la nivel operațional.

Universitatea, Inovare și Participare. Pot fi aplicate și în alte orașe?

Identificarea FSC este foarte dificilă și presupune o muncă susținută (de la analiză de date la analiză strategică). Nu există factori prestabiliți pentru nicio comunitate, ei trebuie identificați pe baza unei metodologii bine structurate. Fiecare comunitate are factori specifici (comunitățile mai mari între 3-5, comunitățile mici până în 3). De multe ori pe noi ne enervează exact segmentul de analiză și avem tendința de a sări direct la concluzii strategice (greșite, în lipsa analizei).

Participarea comunității în luarea deciziilor la nivel local nu este un moft sau o chestiune de marketing. Implicarea comunității oferă managerilor locali inteligenți acces la resurse imense de energie și expertiză.

Clujul s-a inspirat la rândul sau dintr-un oraș anume sau pur și simplu a încercat să se inspire câte puțin din mai multe proiecte din diferite orașe?

Nu ne-am uitat la un model specific de dezvoltare pentru Cluj, dar ne-am uitat cu siguranță la bunele practici sectoriale existente în lume și am analizat cu atenție experiențele altora în ceea ce privește dezvoltarea strategică.

Citește și **Cluj vs Timișoara**

Despre trenduri de dezvoltare

Vedem proiectele din Cluj, Oradea, Alba Iulia și vedem celelalte orașe din România. Ce se întâmplă diferit acolo? Se poate rupe România în două?

România nu se rupe în două însă este tot mai clar ca există o concurență puternică între comunitățile din România. Unele se concentrează pe sursele proprii de avantaj competitiv și încearcă să își direcționeze resursele (întotdeauna limitate) pe zone bine

definite. Altele își consumă resursele haotic încercând să facă totul și să consume bani pe care de fapt nu îi au. Diferența este dată în bună măsură de managementul local.

Brașov și Constanța sunt orașe cu potențial imens, pe turism și nu numai. Cum ar trebui să evolueze și spre ce ar trebui să se îndrepte?

Da, Brașovul și Constanța au resurse de dezvoltare impresionante, și nu doar în turism. Ele pot să analizeze foarte serios care sunt principalele surse de dezvoltare strategică și să se concentreze asupra lor, atât la nivel tactic cât și operațional. De asemenea, ele pot să mobilizeze resursele de expertiză existente în comunitate și să înțeleagă rolul de facilitator al administrației locale.

Citește și **Constanța – orașul magnet.**

Putem oare crea niște „patternuri” de dezvoltare, niște modele pt orașe mari și altele pt orașele mici și mijlocii?

Nu putem stabili neapărat patternuri dar putem analiza profilele strategice ale orașelor și, pe baza acestor analize, putem dezvolta modele locale de dezvoltare care integrează practici de succes deja testate de comunități similare (e foarte important cu cine ne comparăm; dacă nu înțelegem bine în ce zonă ne plasăm, întreaga strategie poate fi eronată).

Credeți că România are nevoie de politici urbane specializate? Dacă da, cum ar trebui construite acestea?

Importanța unor politici urbane bine definite, bazate pe o analiză serioasă, este semnificativă. Calitatea managerilor locali este esențială, pentru că noi suferim de o boală gravă în România: calitatea scăzută a managementului public.

Mai este un lucru foarte important de precizat: proiectele mari de infrastructură nu sunt susținute în lume de către autoritățile locale – ele nu dețin resursele necesare. Implicarea guvernului în realizarea acestor mari proiecte de infrastructură (de la autostrăzi la aeroporturi) este critică.

Nu putem cere autorităților locale să se dezvolte spectaculos în lipsa unor politici strategice de dezvoltare a infrastructurii la nivel național. În lipsa acestora dezvoltarea locală este grav limitată.

Dezvoltarea aduce inegalitate, inegalitatea produce sărăcie. Cum poate România crește, fără să devină mai săracă? Cum poate crește mai echilibrat?

Modelul strategic de dezvoltare al României a fost legat mulți ani de ideea poliilor de dezvoltare: orașe mari care se dezvoltă spectaculos și care, teoretic, exportă aceasta bogăție. În practică, de multe ori, aceste orașe au „secat” zonele apropiate de resurse (în principal umane), iar acest lucru duce la un model dezechilibrat de dezvoltare.

România are surse de dezvoltare urbană spectaculoase. Marea întrebare este dacă administrațiile locale sunt/vor fi capabile să țină pasul cu dezvoltarea comunităților locale.

De asemenea, modelele de dezvoltare locale trebuie să ia serios în considerare calitatea vieții pentru locuitori, pentru că în lipsa atenției pentru această zonă apare un fenomen foarte periculos: migrarea forței de muncă (în primul rând cea educată). Am observat acest fenomen de migrație în aproape toate comunitățile mici și mijlocii analizate în România. Pe termen lung vorbim de un factor strategic cheie care va afecta negativ aceste comunități.

Despre orașele mici și mijlocii

La un moment dat ați spus că orașele mici și mijlocii au cel mai mare potențial de dezvoltare. Dacă luăm orașele mici și mijlocii observăm că au fost secătuite de resurse umane, lipsite de investitori, cu tineri care pleacă în centrele urbane mari...

Așa cum am mai spus mai sus, aceasta e o problemă foarte mare. De exemplu, avem orașe mici cu licee bune care nu fac decât să pregătească resursa umană pentru centrele urbane mari. Pe de altă parte, vin oportunități interesante pentru acest tip de oraș: multe din centrele urbane mari încep să sufere datorită costului vieții sau aglomerației.

Dacă infrastructura din România se îmbunătățește (din nou, acest lucru ar trebui să fie prioritatea 0 a guvernelor centrale) orașele mici și mijlocii care au o perspectivă clară asupra ceea ce își doresc pe termen lung pot atrage resurse majore.

Și aici vor fi administrații locale pregătite și nepregătite. Osborne și Gaebler spuneau că există trei tipuri de oameni: cei care fac lucrurile să se întâmple, cei care privesc cum se întâmplă lucrurile și cei care nu știu ce i-a lovit. În managementul local din România, categoria a treia este foarte populată.

Pot deveni marile orașe – Cluj, Timișoara, Brașov, Constanța – exemple de bune practici pentru orașele mici și mijlocii sau se aplică alt set de reguli? Și dacă da, spre ce ar trebui să se îndrepte orașele mici și mijlocii – ca modele de dezvoltare, ca proiecte, ca viziune?

Profilul strategic de dezvoltare este diferit pentru fiecare oraș. A copia pur și simplu lucruri („să facem și noi un festival mare de muzică”, „să construim și noi un stadion mare”) nu funcționează. Orașele trebuie să își dezvolte (pe baza unei analize strategice serioase) propriul profil și propriile priorități.

Poate fi descentralizarea o soluție pentru o mai bună gestionare a resurselor locale?

Descentralizarea este o soluție foarte bună în societățile moderne, în care decizia trebuie luată rapid și cât mai aproape de comunitatea vizată. Ea este însă eficientă doar dacă vine la pachet cu perspectiva strategică, expertiza managerială, accesul la resurse, un cadru național de dezvoltare coerent.

Citește și **Topul celor mai eficiente administrații din România**

Despre implicare și proiecte

UrbanizeHub sprijină ideea de subsidiaritate, de multi-level governance, adică de comunicare, deschidere, parteneriat și implicare. Credeți în soluții/proiecte care să fie puse în practică cu toți actorii comunității? Cât timp ne va lua și ce ar trebui să facă orașele pentru a pune în practică acest concept la nivel de țară (aici mă refer la administrație dar și la implicarea celorlalți membri ai comunității)?

Participarea comunității în luarea deciziilor la nivel local nu este un moft sau o chestiune de marketing. Implicarea comunității oferă managerilor locali inteligenți acces la resurse imense de energie și expertiză. Nimeni nu pierde acolo unde administrația și comunitatea lucrează împreună (sau cel puțin nu se încurcă reciproc).

Spuneți-ne câteva idei și sugestii, pentru administrație, dar și pentru societatea civilă (academia, business, ONG-uri), pentru comunități. Cum ar trebui implicate acolo unde există și ce facem în orașe care nu sunt centre universitare puternice și care nu au societate civilă activă?

Universitatea este o mină de aur pentru comunitățile moderne pentru că oferă ceea ce este cel mai important astăzi: populație educată, capabilă să dezvolte medii locale diversificate și sănătoase.

Este foarte important ca administrația și comunitatea să dezvolte un parteneriat real și să încerce să structureze împreună o proiecție realistă a unui viitor deșirabil. Am văzut dorința de implicare/participare și expertiză locală importantă în toate comunitățile analizate (mici, medii, mari).

Ce facem în orașe precum Constanța de exemplu, și ce putem face în Slatina, Buzău sau Petroșani?

Analiza profilului strategic va arăta zonele vulnerabile și zonele cu potențial. E important să se concentreze pe zonele unde au/pot dezvolta avantaj competitiv.

Cum vedeți orașele viitorului în România și care e viziunea dumneavoastră integrată de dezvoltare pentru a produce calitatea vieții și sustenabilitate pentru cetățeni?

România are surse de dezvoltare urbană spectaculoase. Marea întrebare este dacă administrațiile locale sunt/vor fi capabile să țină pasul cu dezvoltarea comunităților locale. În multe cazuri ele sunt factorul static într-un mediu în schimbare rapidă. Din nou: avem o vulnerabilitate masivă la nivelul managementului public local și central.

Implicarea produce dezvoltare?

Da, implicarea produce în mod clar dezvoltare pentru că în toate comunitățile există surse de energie și expertiză. Implicarea reală, pe termen lung, nu doar întâlniri în care se prezintă strategia deja decisă, doar pentru că legea cere consultare – într-o cercetare la nivel național pe elaborarea strategiilor locale am observat că de multe ori "implicarea comunității" se reduce la acest act formal.

Cum să evolueze un oraș?

Articol realizat de către un contributor UrbanizeHub

Publicat pe 24 februarie 2018

Pentru prima dată în istorie, orașele adăpostesc mai mult de jumătate din populația globului. Cetățenii capabili sunt dispuși să abordeze provocări economice și sociale precum inegalitatea veniturilor, încălzirea globală, mobilitatea socială, etc. Rețelele urbane alcătuite din autorități locale, companii, instituții de cercetare sau universități colaborează pentru a îmbunătăți orașele.

Pentru ca un oraș să crească în mod inteligent și sustenabil e nevoie de o administrație deschisă și transparentă și colaborativă cu ceilalți stakeholderi. Un mix între atragerea de investitori, parteneriate și expertiză trebuie să existe la nivel de comunitate pentru ca un oraș să crească.

Pornind de la strategia bine realizată, conform nevoilor și așteptărilor cetățenilor, continuând cu Planul Urbanistic General și o echipă performantă și cu viziune în administrație, alături de sectorul de business, universitate și societatea civilă un oraș ar trebui să aibă următoarele 6 priorități:

- Prioritatea 1 – Investiții
- Prioritatea 2 – Fonduri Europene
- Prioritatea 3 – Educație
- Prioritatea 4 – Calitatea Vieții
- Prioritatea 5 – Conectivitatea
- Prioritatea 6 – Social

Pași de urmat pentru ca un oraș să devină inteligent și sustenabil

Nu ai cum să realizezi lucruri mari dacă nu reușești mai întâi să definești lucruri mari. Viziunea e legată de strategie, iar o strategie pe termen mediu și lung e necesară oricărui oraș.

Investiții

Nu contează cât ciment toarnă o primărie, dacă nu are un sector privat puternic, nu va avea dezvoltare. Investițiile nu pot fi atrase decât prin dezvoltarea infrastructurii de business, printr-o promovare activă și focusată, prin diferite parteneriate pentru dezvoltare, prin crearea unui mediu atractiv pentru investitori. **(vezi paginile 26-35 din Îndrumar pentru Primari)**

Fonduri Europene

Banii europeni constituie motorul dezvoltării, deoarece investițiile realizate contribuie la calitatea vieții, dezvoltă infrastructura necesară pentru investitori și turiști. Cu cât există mai mulți bani europeni atrași, cu atât există proiecte care schimbă fața unui oraș, așadar fondurile europene reprezintă investiții sigure, cu bani de la Bruxelles, pe diferite domenii de activitate ce țin de dezvoltarea unui oraș. Citește **Goana orașelor după banii europeni și Topul celor mai eficiente orașe din România** pentru mai multe detalii.

Educație

Dinamica unui oraș este dată de forța de muncă: cu cât un oraș are forță de muncă mai mare și mai variată cu atât va fi mai atractivă pentru investitori și pentru alți oameni. Un investitor străin este esențial pentru modernizarea economiei locale, dar oamenii sunt cei care dau viață unui loc. Cu cât ai mai multă grijă de acești oameni (un sistem educațional performant e esențial) cu atât aceștia vor fi mai implicați în viitorul orașului în care trăiesc. **(vegi paginile 40-45 din Îndrumar pentru Primari)**

Calitatea vieții

De multe ori calitatea vieții joacă un rol mai important decât un loc de muncă bine plătit. Nu există o formulă clară referitoare la ce anume ridică calitatea vieții într-o localitate, dar cărți precum Orașe pentru oameni, a lui Jan Gehl sau Orașul fericit a lui Charles Montgomery oferă un set de recomandări concrete în acest sens.

Calitatea vieții într-un oraș, ține de infrastructura de mobilitate urbană (transport comun, piste de biciclete, parcări, calitatea drumurilor și conectivitatea mijloacelor de transport în comun), de reabilitarea centrelor istorice și fațadelor clădirilor sau monumentelor, ține de mobilierul urban sau de regenerarea urbană a cartierelor comuniste sau a zonelor mai sărace, ține de spațiile verzi sau de managementul deșeurilor, ține de iluminatul public sau de serviciile de sănătate, ține de soluțiile de SMART City și de serviciile publice online, ține de calitate evenimentelor culturale, sportive sau artistice. **(vegi paginile 45-69 din Îndrumar pentru Primari)**

Conectivitate

Cu cât ești mai slab conectat cu alte localități, cu atât orașul este mai sărac și mai puțin dezvoltat. O bună conectivitate înseamnă că oamenii, investitorii și turiștii pot ajunge mai ușor în oraș. O bună conectivitate înseamnă și că cetățenii pot ajunge mai ușor în țară sau străinătate. Cu cât fluxul acesta este mai mare și mai intens cu atât economicul crește. De aceea e importantă infrastructura conectivă metropolitană, pentru fluxul oamenilor și bunurilor în zonele suburbane și peri-urbane.

Aleile și zonele pietonale precum și piste de biciclete țin de partea de conectivitate, însă țin și de calitatea vieții, deoarece cu cât un oraș are mai multe zone pietonale și piste de biciclete cu atât cetățenii sunt mai sănătoși. **(vegi paginile 70-79 din Îndrumar pentru Primari)**

Social

Oricât de dezvoltat este un oraș, el nu poate fi considerat cu adevărat dezvoltat dacă își lasă parte din cetățeni în urmă. Comunităților marginalizate din orașe trebuie să li se acorde atenție specială, iar cel mai ușor în furnizarea de servicii sociale este parteneriatul public-privat între Primărie și ONG-uri, fapt ce facilitează un grad de incluziune socială mai ridicat. Citește și **Orașe cu zone sărace și bani europeni**

Orașele din România sunt deja într-o competiție internă și internațională pentru oameni, investiții și resurse. Din păcate, majoritatea nu conștientizează acest lucru: cu cât le va trebui mai mult să se dămurească, cu atât vor pierde mai mult. Populația României este deja angrenată într-un proces rapid și dinamic de "re-așezare", iar comunitățile și orașele ce nu identifică măsurile necesare pentru a atrage și păstra acești oameni, riscă să își amaneze viitorul.

Dezvoltarea unui oraș ține de modul în care știu să transforme cetățenii lor, dar și alți actori de la nivel local (universitate-business), în agenți de dezvoltare. Cu cât sunt mai mulți oameni implicați în dezvoltarea unui oraș, cu atât viitorul acelui oraș e mai bun. Dezvoltarea vine întotdeauna de la oameni pentru oameni.

Sursă foto: DanishTM

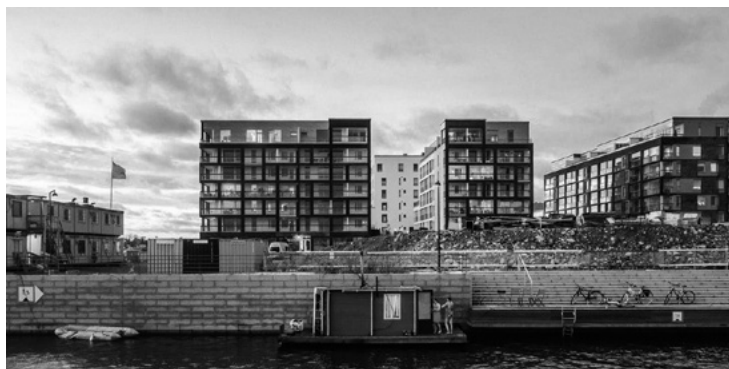
Oraşele mici sunt mai potrivite pentru SMART cities

de Cătălin Boldeanu

Publicat pe 4 martie 2019

Când ne gândim la progresul tehnologic în mediul urban, tindem să dăm ca exemplu metropole ca Dubai, Shanghai sau San Francisco. Însă, contrar aşteptărilor, oraşele mici îndreptate spre tehnologii smart iau faţa oraşelor mari.

Spre exemplu, oraşelul smart Kalasatama din Finlanda este construit pentru a face viaţa de zi cu zi mai uşoară. Dezvoltatorii proiectului spun că rezidenţii vor câştiga o oră din desfăşurarea activităţilor zilnice prin aspectul însuşi al oraşului. Serviciile publice, cum ar fi şcolile, spitalele şi transporturile, se află aproape una de alta şi sunt uşor accesibile. Cu toate acestea, în Kalasatama locuiesc deocamdată doar 3500 de oameni, iar până în anul 2030 dezvoltatorii estimează că populaţia va creşte până la 30000 de oameni.

Urbanizarea populaţiei globale

Astăzi, 55% din populaţia globală locuieşte în mediul urban. Un raport al ONU susţine că proporţia se aşteaptă să crească la 68% până în 2050, iar expansiunea şi inovarea sunt vitale în acest caz. Pe măsură ce lumea continuă să evolueze, dezvoltarea durabilă depinde din ce în ce mai mult de gestionarea cu succes a creşterii urbane, în special în ţările în curs de dezvoltare, unde ritmul urbanizării se preconizează a fi cel mai rapid. Multe ţări se vor confrunta cu provocări în satisfacerea nevoilor populaţiei urbane în creştere, inclusiv în ceea ce priveşte locuinţele, transportul, precum şi pentru ocuparea forţei de muncă şi serviciile de băgă.

Pentru a se asigura că beneficiile urbanizării sunt pe deplin împărtăşite, politicile de gestionare a creşterii urbane trebuie să asigure accesul la infrastructură şi servicii sociale pentru toţi, concentrându-se asupra nevoilor populaţiei sărace şi a altor grupuri vulnerabile.

Dar acum dezvoltarea este mai puțin despre infrastructură și mai mult despre un sistem interconectat de dispozitive, cunoscut sub numele de „Internet of Things – IoT” („Internetul Lucrurilor”). „Internetul Lucrurilor” este un concept ce presupune folosirea Internetului pentru a conecta între ele diferite dispozitive, servicii și sisteme automate, formând astfel o rețea de obiecte.

Cu noua tehnologie 5G, „Internetul Lucrurilor” poate permite instalarea altor tehnologii noi în orașe.

Orașul istoric italian Matera își propune să devină unul dintre primele orașe cu capacitate de 5G în Europa (CNN)

Oamenii sunt mai importanți decât tehnologia în orașele smart

Dispozitivele de înaltă tehnologie au la bază costul prelucrării datelor cu caracter personal, iar oamenii sunt preocupați de ce înseamnă acest lucru pentru viața lor privată. În timp ce orașele devin tot mai inteligente, autoritățile trebuie să câștige încrederea cetățenilor în a proteja și a folosi responsabil datele lor private.

Pe măsură ce orașele beneficiază de tehnologie avansată, hackerii devin mai periculoși.

Orașele inteligente, serviciile municipale online și tehnologia „Internet of things” vor continua să avanseze și să îmbunătățească viața urbană, dar adoptarea continuă a acestor servicii și tehnologii

de către orașe nu a fost paralelă cu investiții similare în domeniul securității. Cu alte priorități bugetare, apărarea cibernetică în oraș este adesea insuficient finanțată și lipsită de personal.

Orașele smart nu sunt doar o soluție tehnologică, ci mai mult o colaborare strânsă între comunități și administrațiile publice. Tehnologiile inteligente pot oferi soluții pentru orașe ajutându-le să economisească bani, să reducă emisiile de carbon și să gestioneze fluxurile de trafic. Dar complexitatea noului trend împiedică progresul acestuia. Acesta implică un număr mare de părți interesate (autorități locale, cetățeni, companii de tehnologie și cadre universitare), fiecare având propria viziune asupra a ceea ce ar trebui să fie un oraș inteligent.

Sursă articol: CNN

Sursă foto: Inverse, Citiesintransition, Midatronics

Ce ar trebui să facă un Smart City pentru cetăţenii săi?

de Cătălin Boldeanu

Publicat pe 17 aprilie 2019

Termenul de „oraş inteligent” este folosit din ce în ce mai des de către cetăţeni, companii şi guverne. Revoluţia digitală poate fi cea mai bună ocazie pentru cei 3 actori de a pune capăt crizelor globale şi provocărilor cu care se confruntă omenirea. Este momentul cel mai oportun ca guvernele să colaboreze cu companiile de tehnologie în vederea satisfacerii nevoilor cetăţenilor într-un mod inteligent şi sustenabil.

Un oraş inteligent este acela care încurajează şi facilitează participarea cetăţenilor săi în spaţii fizice şi digitale, procese online şi offline. Un oraş inteligent uşurează viaţa, adaptează nevoile şi sporeşte bunăstarea cetăţenilor săi cu ajutorul puterii

tehnologice, prin conectivitate şi Internet of Things. Un oraş inteligent continuă să se transforme, condus de particularităţile locale. Sectorul privat are un rol şi o responsabilitate importantă în această privinţă. În concordanţă cu o conducere responsabilă, oraşele pot fi un loc mai bun dacă firmele private iniţiază sau iau parte la acţiuni care utilizează potenţialul oraşelor în care operează sau investesc.

Cu atâtea domenii potenţiale de îmbunătăţire prin tehnologia inteligentă, iată ce poate face un Smart City pentru cetăţenii săi:

1. Transport

„Drumuri inteligente” care sunt pregătite pentru vehicule autonome, integrare automată a sistemelor de trafic auto şi integrare în masă a tranziţiei în aceste sisteme – oraşele inteligente trebuie să se concentreze asupra mişcării populaţiei.

2. Colectarea apei de ploaie. Colectarea apei este unul dintre cele mai importante lucruri pe care un oraş se poate concentra. Nu numai că are un impact direct asupra apei potabile locale, ci poate ajuta oraşul în perioadele de vreme secetoasă. Concentrându-se pe sistemele inteligente de drenare şi filtrare, oraşele ar putea îmbunătăţi drastic condiţiile locale de trai.

3. Energie sustenabilă.

Cu cât un oraş devine mai „smart”, cu atât consumă mai multă energie, deci trebuie să ne concentrăm asupra surselor durabile de energie. De exemplu, oraşele pot pava drumurile cu un fel de material care transformă energia solară în electricitate. Automobilele şi casele pot fi echipate cu panouri solare pe acoperiş. De asemenea, iluminatul public poate fi echipat cu astfel de dispozitive. Există deja unele companii care lucrează la morile de vânt care ar fi perfecte pentru mediul urban.

4. Accesibilitate şi siguranţă. Crearea de oraşe accesibile şi sigure ar trebui să fie priorităţile cheie. Unele dintre cele mai mari oraşe din lume suferă de lipsa adăposturilor pentru cetăţenii ce nu au unde să locuiască. Dacă tehnologiile noastre sunt atât de avansate încât pot să creeze lasere şi

să trimită nave în spaţiu şi înapoi, de ce nu putem construi adăposturi simple pentru cei care au nevoie?

5. Integrare şi parteneriate cu companii din tehnologie.

Acesta este momentul în care liderii oraşelor trebuie să ştie cum şi unde să integreze funcţiile şi procesele pentru a adăuga cea mai bună tehnologie. De asemenea, aceste parteneriate cu companii din tehnologie pot contribui pentru a obţine sfaturi şi platforme care ar facilita cea mai bună migrare posibilă la statutul de oraş inteligent.

6. Securitatea datelor. Cel mai important aspect care trebuie

luat în considerare este securitatea. Oraşele inteligente se bazează pe conectivitate constantă la volume de date de la senzori staţionari şi în mişcare, care se transformă în informaţii utile utilizând analizele de date pentru a oferi o mai bună calitate a vieţii. Nerespectarea acestor date şi punerea lor în mâinile unor persoane greşite pot provoca pagube extreme şi pot duce la evenimente catastrofale.

Un lucru este sigur: trăim într-o lume a oraşelor, iar planeta noastră este tot mai urbană. Până în 2050, peste 70% din populaţia lumii va locui în oraşe. Oraşele reprezintă noile motoare ale creşterii economice globale, care reprezintă 80% din PIB-ul mondial.

Indiferent de mărime, ele devin noduri de inovare, de producţie şi de creativitate. Prin investiţii în tehnologii inteligente, acestea au puterea de a inversa migraţia şi de a atrage talente. În acelaşi timp, aceştia sunt principalii actori pentru a face faţă provocărilor legate de durabilitate, cum ar fi creşterea populaţiei, congestionarea traficului şi limitarea sporită a resurselor limitate, inclusiv a apei, a energiei şi a locuinţelor.

Surse: Weforum, Forbes

Sursă foto: Smart Transportation, News Laundry, Great News

Proiectul autorităților din Barcelona pentru combaterea sărăciei în zonele urbane defavorizate

Articol realizat de către un contributor UrbanizeHub

Publicat pe 16 mai 2020

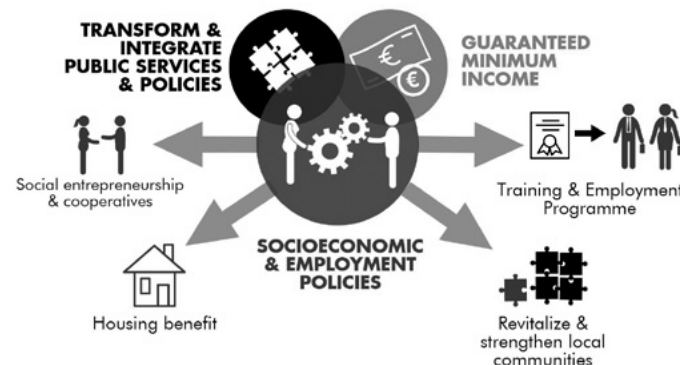
Sărăcia și inegalitatea socială au crescut în Barcelona de la începutul crizei financiare. Venitul pe cap de locuitor a crescut cu 11% în districtele bogate, în timp ce în cele mai sărace districte a scăzut cu 27%. Diferența de venituri a fost mai mult decât dublată în ultimii cinci ani. Acest decalaj nu a afectat doar cele mai excluse sectoare sociale, unde sărăcia a devenit cronică, ci și imigranții, familiile cu copii, părinții singuri și părți semnificative ale clasei de mijloc. Sărăcia afectează și angajații care au salarii mici, locuri de muncă precare sau part-time (sau toate acestea combinate).

Manifestările sărăciei rezultă dintr-o serie de factori interconecțați care se acumulează pe aceleași grupuri: lipsa veniturilor este combinată cu dificultăți în găsirea locuințelor accesibile, rate de abandon școlar, probleme de sănătate sau sărăcia energetică, printre altele.

În cele din urmă, sentimentul grupurilor cele mai afectate de criză este că sunt subiecți pasivi, cu un spațiu foarte mic de intervenție în a propune soluții reale pentru ei, așa că ei fie pleacă în străinătate, organizează proteste sociale sau încearcă să subziste în economia informală.

Proiectul se bazează pe decizia orașului de a implementa un venit minim garantat (GMI) pentru a suplimenta veniturile din zonele cele mai defavorizate și sărace din oraș. În jur de 1.000 de gospodării ar trebui să primească acest venit minim în prima fază a proiectului.

B-MINCOME: A pilot study of guaranteed minimum income in Barcelona

Implementarea GMI în rândul gospodăriilor aflate în situații de sărăcie ar trebui, de asemenea, să determine o analiză comparativă a costurilor politicilor care vizează combaterea sărăciei, cu scopul final de a dezvolta servicii de asistență mai eficiente.

Este o soluție nouă adaptată la noile fenomene legate de sărăcie care apar în oraș. Sistemul municipal GMI va oferi familiilor

securitate, libertate și responsabilitate mai mare ca o pârgie în depășirea sărăciei.

Noua strategie se bazează pe câteva elemente de bază: testarea mai multor tipuri de GMI; combinarea GMI cu politici active integrate private și publice one-stop-shop și consolidarea inițiativei locuitorilor și a comunității.

Acest ecosistem inovator de luptă împotriva sărăciei include și un set de servicii puse la dispoziția persoanelor care beneficiază de venituri, o mai bună înțelegere a sărăciei bazată pe poveștile de viață ale celor afectați, o monedă socială care să acopere o parte a GMI și noi forme de co-creare, interrelație între servicii, implicarea comunității și cooperare public-privat.

Sărăcia monetară va fi redusă semnificativ în rândul caselor care primesc GMI, cu un impact pozitiv asupra altor dimensiuni legate de sărăcie. De asemenea, punerea în aplicare a GMI va avea un impact pozitiv asupra eficienței politicilor de incluziune socială, prin relaționarea mai bună a serviciilor cu utilizatorii, coordonarea mai bună a acestora în toată zona și asigurarea unei mai bune înțelegeri a sărăciei.

Beneficiarii GMI vor dezvolta procese care să le favorizeze autonomia și capacitatea de a lua decizii cu privire la opțiunile lor de viață și să-și reducă dependența de subvenții pe termen mediu și lung.

Se așteaptă concluzii semnificative cu privire la cele mai eficiente mijloace de combatere a sărăciei, prin procese de evaluare cantitativă și calitativă în curs, comparând diferitele OGM, utilizarea serviciilor și comportamentul destinatarilor.

Implementarea venitului minim garantat ar trebui să ofere oamenilor securitate, libertate și responsabilitate mai mare ca o pârgie pentru a depăși sărăcia. Ca proiect pilot, va compara efectele pe care acest venit cu diferite condiții și modalități le va avea asupra atenuării sărăciei și îmbunătățirii incluziunii.

Sursă foto: UIA Initiative

Urban Talk – Politica Urbană a României

de Matei Idu

Publicat pe 30 noiembrie 2020

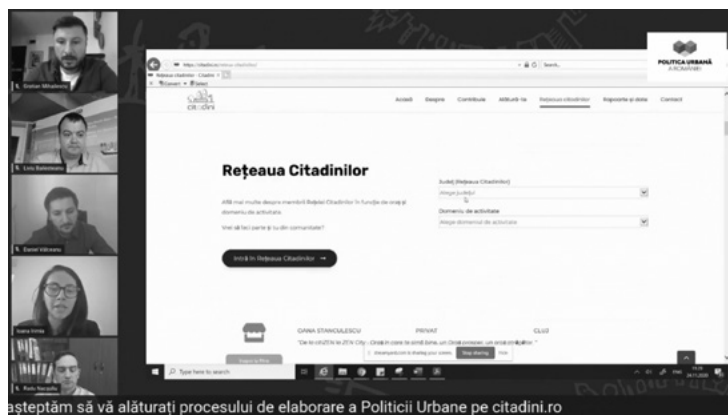

Politica Urbană reprezintă viziunea de dezvoltare urbană durabilă, incluzivă și rezilientă a României. Ea va stabili o agendă comună a autorităților publice de la nivel central și local pentru îmbunătățirea cadrului de dezvoltare urbană, prin furnizarea unui set de măsuri coerente și prin coordonarea și corelarea domeniilor sectoriale și a diferiților actori. Ce este politica urbană și de ce are nevoie România de ea?

În această ediție Urban Talks, Grațian Mihăilescu i-a avut invitați pe Adina Vințan și Ioana Irimia din partea Băncii Mondiale și pe Liviu Băileșteanu, Radu Necșuliu și Radu Necșuliu, aceștia reprezentând Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației.

De ce e nevoie de o politică urbană? Motivele variază, dar se referă în primul rând la nevoile centrelor urbane tot mai dinamice și mai sensibile. Politica urbană poate soluționa, fiind o abordare comună, provocările acestor centre. Impactul zonelor urbane este uriaș pentru economia regională și națională, iar impactul social este de asemenea evident. Este nevoie astfel de un **parteneriat**

solid între oficialităţi şi cetăţeni. Este nevoie de o **viţiune comună** în ceea ce priveşte dezvoltarea urbană, un **cadru** care înglobează concepte europene deja implementate. Este nevoie, în aceeaşi măsură, de **creşterea capacităţii administrative.**

Politica urbană va fi completară subsidiarităţii şi politicilor locale deja existente. În contextul actual, în care oraşele adăpostesc tot mai mult capital uman, tot mai multă forţă economică şi socială, o astfel de politică devine esenţială. Se poate argumenta chiar faptul că oraşele, aşa cum le ştiăm până acum, aproape că nu mai există, din moment ce fluxurile societale de interacţiune au ajuns la un nivel fără precedent – există astăzi adevărate **zone urbane** în locul oraşelor de adineaori.

O politică urbană de succes trebuie să aibă loc în urma unui **proces consultativ**, care să includă toţi factorii umani implicaţi. Oraşele sunt făcute pentru oameni, trebuie astfel să răspundă nevoilor cetăţenilor, iar procesul prin care acest lucru trebuie să aibă loc este unul de jos în sus. Atât tendinţele şi normele europene şi internaţionale, cât şi nevoile locale şi regionale ale ţării noastre trebuie să fie aliniate, conform unei viţiuni comune.

Cetăţenii României sunt invitaţi să participe la acest proces consultativ, prin intermediul site-ului **citadini.ro**, prin ridicarea unor probleme ale zonelor urbane şi prin oferirea de soluţii viabile. Politică urbană finală este menită să aibă în vedere aceste consultări cu cetăţenii. **Vă invităm astfel să folosiţi platforma**

citadini.ro şi să vă implicaţi în acest proces consultativ deosebit de important.

Luarea deciziilor pe baza informaţiilor corecte şi actualizate este un proces care are loc deja, dar care trebuie consolidat. Ministerul Dezvoltării lucrează deja la elaborarea unor instrumente precum Observatorul Teritorial de exemplu, platforma fiind vizibilă în imaginea de mai sus. Acest „Observator Teritorial” oferă o imagine de ansamblu asupra localităţilor şi zonelor urbane – grafice, informaţii actualizate, dinamica populaţiei, demografie, statistici foarte diverse şi numeroşi indicatori.

Un principiu cheie al politicii este şi **mobilitatea urbană.** Ministerul deja lucrează la implementarea unor proiecte diverse în ceea ce priveşte mobilitatea sustenabilă în oraşe. Sistemele de transport trebuie să fie **sigure, verzi, rapide şi performante**, iar mobilitatea în general este o prioritate. **Incluziunea socială este şi ea atât o premisă, cât şi un obiectiv pentru prima politică urbană a României.** Trebuie să existe şi o înţelegere comună a ideii de oraş smart – ce presupune acest concept şi ce instrumente implică.

Colaborarea şi planificarea par aşadar a fi esenţiale pentru viitorul oraşelor noastre, iar politica urbană îşi propune să ia viaţă tocmai având aceste concepte drept fundament. Valorificarea capitalului uman, sporirea creşterii economice şi a bunăstării sociale sunt doar câteva dintre efectele generale ale unei politici urbane bine gândite.

Noul Bauhaus European

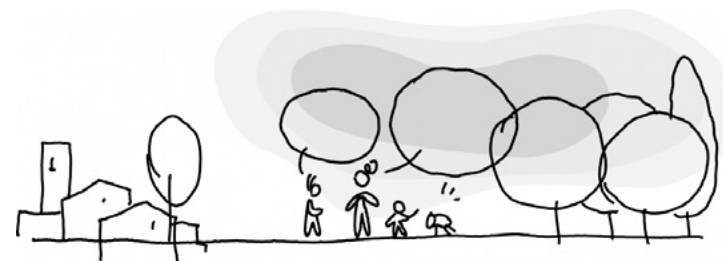
de Matei Idu

Publicat pe 22 ianuarie 2021

Ziua de 18 ianuarie a marcat lansarea fazei de proiectare a “Noului Bauhaus European” – inițiativă anunțată de președintele Comisiei Europene, Ursula von der Leyer, încă din momentul discursului privind starea Uniunii, de anul trecut. Ce este acest proiect, care sunt valorile sale fundamentale și care sunt potențialele beneficii pentru Uniunea Europeană și pentru țara noastră?

Noul Bauhaus European este un proiect economic, cultural și de mediu, menit să îmbine design-ul, sustenabilitatea, accesibilitatea, caracterul abordabil și investițiile în vederea realizării Pactului Verde European. Astfel, valorile fundamentale ale noului Bauhaus sunt sustenabilitatea, estetica și incluziunea. Scopul fazei de proiectare constă în folosirea unui proces de **co-creare**. Acest proces ajută la definirea conceptului prin explorarea ideilor, prin identificarea nevoilor și provocărilor urgente. Mai mult, se pot crea conexiuni între părțile interesate.

New European Bauhaus
beautiful | sustainable | together

Un element al fazei de proiectare este și **premiul noului Bauhaus European**. Comisia Europeană urmează să lanseze în această primăvară, prima ediție a acestui premiu. Tocmai a fost lansat și web-site-ul dedicat – o platformă unde artiștii, proiectanții, inginerii, oamenii de știință, antreprenorii, arhitecții și toate persoanele interesate pot împărtăși exemple de realizări care să inspire noul Bauhaus european. Aceste persoane își pot împărtăși **ideile** cu privire la maniera în care Bauhaus-ul ar trebui să arate și modul în care ar trebui să **evolueze** acesta în viitor. **Preocupările** și **provocările** actuale ale cetățenilor pot fi și ele împărtășite prin intermediul platformei.

„Noul Bauhaus european este un proiect dătător de speranță pentru explorarea modului în care putem să trăim mai bine împreună după pandemie. Este vorba despre a combina sustenabilitatea cu stilul, pentru a aduce Pactul verde european mai aproape de mintea și de casele oamenilor. Avem nevoie de toate mințile creative: fie că e vorba de proiectanți, artiști, oameni de știință, arhitecți sau cetățeni, pentru ca noul Bauhaus european să fie un succes.” Ursula von Der Leyen

Bauhaus-ul își propune să permită design-ului să găsească soluții pentru problemele urbane europene cotidiene. În lunile următoare, Comisia va premia exemplele existente care reprezintă integrarea valorilor cheie ale inițiativei și care pot inspira discuțiile despre locurile în care trăim și despre transformarea acestora. Urbanizehub va urmări îndeaproape evoluția acestui proiect și desfășurarea următoarei faze, cea de “**punere în aplicare**”. A treia etapă este una de **diseminare**, de răspândire a ideilor și conceptelor care definesc Bauhaus-ul. Acest lucru va permite crearea unei rețele și facilitarea unui schimb de cunoștințe pe întregul continent european.

Oraşele Magnet: Iaşi vs. Cluj vs. Timişoara

Articol realizat de către un contributor UrbanizeHub

Publicat pe 17 august 2021

A apărut zilele trecute o dezbatere pe marginea competiției dintre Iași și Cluj, am scris și noi nu demult ceva legat de **Timișoara vs Cluj** și am zis să continuăm discuția despre Oraşele Magnet ale României. Dar nu am vrea să discutăm despre o competiție care la prima vedere probabil înclină spre Cluj, ci să mergem pe o pantă constructivă – am vrea să venim cu propuneri cu ce poate fiecare oraş învăța de la celălalt. Și, nu, nu vom propune Iașului sau Timișoarei să facă UNTOLD, nu vom da exemplul cultural al Clujului pentru Timișoara Capitală Culturală – chiar dacă cele trei orașe au foarte multe în comun, destinele lor sunt, și vor fi modelate de decizii individuale, pe care nu avem cum să le anticipăm. **Orașele și comunitățile ce nu știu să își croiască propriul destin dau inevitabil în declin sau în caricatură. Vom veni câte trei cu trei propuneri, pentru a putea fi mai ușor de digerat, având în vedere și că suntem cu toții pe program de vară.**

Ce poate învăța Clujul de la Iași?

- 1. Mobilizarea capitalului privat local pentru regenerarea oraşului.** Primăria Cluj negociază cu dezvoltatorii locali implicarea în dezvoltare de infrastructură publică, dar majoritatea intervențiilor sunt pe scară mică (cu câteva excepții precum Iulius sau Argos) – nimic la scara și impactul zonei Palas din Iași. Bună parte a proiectelor de dezvoltare sunt *ciupeli* făcute pentru profit rapid nu pentru impact pe termen lung. Clujul are TIFF, Electric Castle, Jazz in the Park și UNTOLD, dar probabil nu are (încă) oameni de afaceri locali care să pună suflet în transformarea oraşului cum au făcut-o ieşenii de la Iulius.
- 2. Legătura cu America.** SUA reprezintă 25% din piața globală și nici un oraş cu pretenții nu-și poate permite să nu fie bine conectat la această piață. Iași, datorită accesului mai dificil la piețele europene, pare să-și fi activat mai bine rețelele din America, și au dat lovitură când un ieşean angajat la Amazon a convins gigantul american să vină să investească în capitala Moldovei. Amazon este acum nu numai cea mai mare firmă din Iași, dar și o firmă în plină expansiune, cu un nou campus în plină dezvoltare. Clujul are de asemenea o diaspora puternică în State, și ar trebui să o activeze mai abil. Pe termen lung, o firmă precum Amazon în Iași, va depăși firme precum MOL, Bosch sau Emerson din Cluj.
- 3. Atragerea oamenilor.** Într-un context în care țările din jurul nostru au luat-o pe o pantă xenofobă, cu un discurs agresiv împotriva migrației, Iașul pare să se fi acomodat destul de ușor la valul de migranți, parte scriptic, parte real, dinspre Moldova. Ambele orașe au o carență mare de forță de muncă, dar Iașul, în bună parte datorită poziției geografice mai favorizante, de această dată, a fost mai abil în a atrage oameni. Mărimea contează, și un oraş cu un avantaj demografic va fi și mai atractiv pentru investitori.

Ce poate învăța Iașiul de la Cluj?

- 1. Definirea unui portofoliu de proiecte strategice.** Toată lumea din țară știe de metroul de la Cluj. Bună parte a aușit și de trenul metropolitan și de centura metropolitană a Clujului. Unii poate au aușit de Coridorul Velo Metropolitan de-a lungul Râului Someș. Indiferent dacă ați aușit sau nu de aceste proiecte, ce e bine de știut e că cei de la Cluj au acum un portofoliu matur de proiecte pentru anii următori. Ei nu așteaptă să vadă cum vor arăta ghidurile de finanțare pe PNRR sau POR, și fac lobby ca aceste programe să fie gândite pentru a include proiectele lor. Un portofoliu matur de proiecte are și avantajul de a mobiliza multe energii la nivel local. Oamenii se raliază în jurul proiectelor preferate și susțin implementarea lor. Coridorul Velo Metropolitan, de exemplu, e o propunere a societății civile și și s-a coagulat un grup foarte implicat și activ în jurul acestui proiect. Pe marginea proiectului metroului Cluj se dau "lupte de gherilă" pe net, și dezbaterile vor continua probabil mulți ani de acum încolo. Proiectul centurii metropolitane clujene a fost echipat cu benzi pentru bicicliști tot la cererea societății civile (studiul de fezabilitate este în actualizare acum) și în general se bucură de o largă susținere a clujenilor. Iașiul trebuie să iasă de asemenea, la bătaie, cu câteva proiecte strategice de anvergură (nu neapărat publice), care să anime și să implice ieșenii într-un dialog viu despre cum ar trebui să arate orașul de mâine.

- 2. Cooperare și coordonare.** Primăria Cluj este cea mai eficientă administrație din România, **conform topului UrbanizeHub** lansat recent, dar puțină lume știe că Primăria colaborează foarte bine și cu Consiliul Județean Cluj (CJ Cluj este în sine cel mai performant CJ din România) și cu bună parte din primăriile din zona metropolitană. Iașiul are dezavantajul unui Consiliu Local "la cuțite", o colaborare tot mai slabă cu nivelul județean, și un deșinteres nefericit pentru dimensiunea metropolitană. Toate proiectele mari ale Clujului sunt proiecte metropolitane și acolo s-a înțeles că nu ai cum să crești și să te dezvolți dacă gândești proiecte numai în limita granițelor tale administrative și dacă nu știi să colaborezi eficient cu primăriile din zona metropolitană.
- 3. Implicarea actorilor de la nivel local în gândirea viitorului orașului.** Indiferent dacă vorbim de Bugetarea Participativă, de Centrul de Inovare și Imaginație Civică, sau de implicarea activă a experților locali în gândirea direcțiilor strategice pentru oraș, Clujul a știut să mobilizeze foarte abil energiile și expertiza locală. CIVICA face același lucru în Iași acum, prin programul Soluții Colaborative, dar astfel de inițiative trebuie multiplicat și susținute. În Cluj, se discută viu și de multe ori pasional, despre proiectele mari ale orașului. Iașiul a rămas deocamdată fixat pe Autostrada Moldova și nu și-a definit încă câteva proiecte majore la nivel local/metropolitan.

Ce poate învăţa Timișoara de la Iași și Cluj?

1. La Iași s-au născut două inițiative civice de amploare, care au reușit să adune energiile mai multor asociații și oameni pentru a se implica în dezvoltarea sa. **Soluții Colaborative** și **Iași Orașul Bicicletelor** sunt inițiative pornite de la firul ierbii, care își propun să transforme orașul într-un mod sustenabil, prin care cetățenii devin parte a unor soluții. Ambele mișcări reprezintă practic comunități de oameni pasionați, care pun suflet în soluțiile la care lucrează, astfel încât să transforme orașul într-un oraș pentru oameni. La Cluj tocmai se încheagă **Clujul Sustenabil**, un efort colaborativ inițiat de cetățeni implicați civic, cu experiențe profesionale variate. Ei își propun să susțină, să sprijine și să catalizeze inițiative economice, sociale și de mediu de la nivelul Clujului, în scopul dezvoltării urbane sustenabile. Probabil va fi prima mișcare colaborativă pe Green City din România. Timișoara are nevoie de genul acesta de abordări colaborative, venite de la firul ierbii, pentru a coagula comunitatea și pentru a stimula spiritul de implicare în transformarea orașului.
2. Iași și Cluj s-au poziționat ca orașe în care sectorul IT reprezintă parte importantă a economiei locale. Dinamica celor două orașe este dată de sectorul IT. Atunci când ai între 20 și 30 de mii de IT-iști cum are Iașiul, acest lucru se regăsește în transformarea vieții urbane din oraș. Pentru că cei din sectorul IT sunt o categorie aparte, care au nevoie de anumite localuri, de un anumit tip de evenimente, de un anumit mod de deplasare în oraș. Lifestyle-ul acestei categorii de oameni influențează felul cum se dezvoltă orașul, iar orașul devine mai vibrant datorită lor. Timișoara s-a poziționat într-o zonă exclusiv de corporate (spre deosebire de Cluj unde se simte un puternic val de antreprenariat), cu focus pe industria automotive, industrie unde angajații nu sunt la fel de

efervescenti ca cei din IT. Poate la nivel de PIB e lângă Cluj, însă sunt mari șanse ca pe viitor parte din companiile prezente în Timișoara să migreze spre zone mai Estice.

3. Poate la Iași nu am văzut încă o viziune pe termen lung, însă cert e că cei din Cluj o au, iar Timișoara încă încearcă să se poziționeze la nivel de viziune. Este clar că orașul are calități neexploatate (patrimoniu, cultură) însă nu există încă o viziune clară asupra a ceea ce își dorește Timișoara în următorii 10 ani și care sunt proiectele strategice pentru a atinge acele obiective.

E clar că și Clujul sau Iași au de învățat de la Timișoara mai multe lucruri. Cultura bicicletei și folosirea ei în mod constant de către oamenii din comunitate precum și infrastructura de piste net superioară a Timișoarei, face din oraș un oraș bike-friendly, în comparație cu celelalte două. Calitatea spațiilor publice verzi, parcuri și zone de agrement este mult mai ridicată în orașul de pe Bega, iar râul reprezintă un punct de atracție pentru comunitate, spre deosebire de Someș care nu este încă exploatat și nu are în jurul său efervescența Begăi. Timișoara, spre deosebire de celelalte două orașe are o administrație nouă, și e nevoie de timp pentru a vedea rezultate concrete.

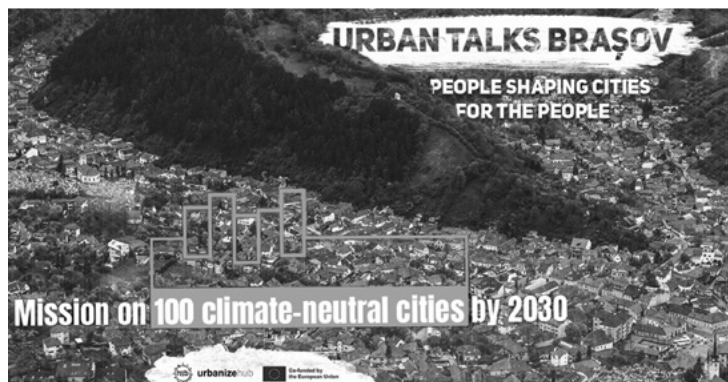
Orașele magnet ale României, sunt orașele care după București, reprezintă cele mai active comunități urbane. Sunt într-o creștere rapidă, mai mare decât a altor orașe celebre din Europa, așa cum am scris aici: **Orașele românești, cea mai rapidă creștere economică din Europa**. Noi credem că fiecare oraș are ceva de învățat de la celălalt și că dacă există această abordare de colaborare, deschidere și învățare, beneficiarul final va fi cetățeanul. Putem modela împreună viitorul orașelor prin aceste exemple.

Surse foto: CultureTrip, AvionTourism, TheGuardian, Kayak

Premieră la UrbanTalks Braşov! Comisia Europeană a lansat în România proiectul 100 de oraşe verzi europene

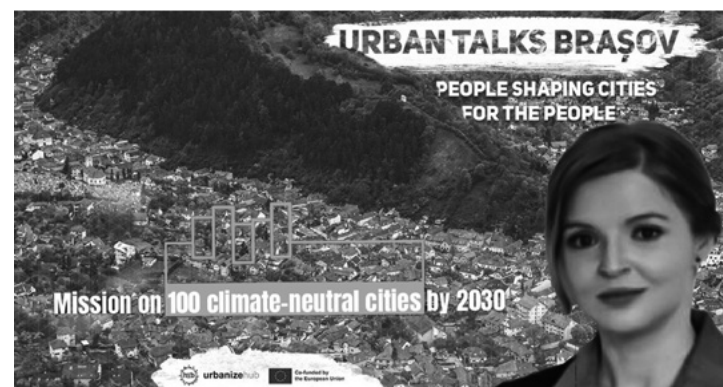
de Alexander Bojneagu

Publicat pe 25 octombrie 2021

Oraşele verzi până în 2030 sunt prioritatea Comisiei Europene! Noua misiune a fost anunţată în premieră în România, la Urban Talks Braşov, de către Laura Hetel, Policy Officer în cadrul Comisiei Europene, Future Urban Systems & the Climate-Neutral and Smart Cities Mission. Targetul iniţial este de selecta 100 de oraşe verzi, care să lupte împotriva schimbărilor climatice, prin reducerea amprentei de carbon. Până în 2050, toate oraşele din Europa vor trebui să fie neutre. Misiunea reprezintă un mod nou de lucru în Comisia Europeană prin care oraşele interacţionează cu Comisia mult mai direct şi 100% aplicat pe cerinţele locale.

„Ideea ne-a venit (n.r. pentru misiune) uitându-ne ce se întâmplă în oraşele din Europa. A fost pur şi simplu cererea oraşelor în care ne-au spus: ‘Da, tot timpul trasaţi programe, tot timpul trasaţi priorităţi, dar noi la nivel local ştim mai bine ce se întâmplă. Avem condiţii locale, avem nevoi locale, avem ambiţii locale care nu tot timpul se aliniază cu ceea ce se produce venind de sus.’ Atunci ne-am gândit ce ar fi să creăm un program în care dedicăm tot suportul care vine în acest bottom-up approach în care oraşul conduce tot procesul. Este pentru prima dată când printr-un program Comisia încearcă să depăşească intervenţiile la nivel de proiect. Este prima dată când oferim oraşelor un program 100% bazat pe abordarea de jos, unde deciziile pentru ce trebuie făcut, când, în ce secvenţă aparţin complet oraşelor. Misiunea nu este un proiect care se întâmplă în oraş, ci oraşul întreg devine un proiect”, ne-a explicat Laura Hetel la UrbanTalks Braşov.

Practic, se va semna un contract municipal privind clima prin care oraşul va primi un suport pentru a implementa pentru orizontul 2030 nişte măsuri care vor afecta întregul sistem urban. Municipalitatea va fi nevoită să formeze alianţe la nivel local cu actorii din comunitate, fie mediul privat, universităţile, ONG-urile şi așa mai departe ca să se asigure că misiunea va fi dusă la bunsfârşit. Comunitatea va fi cea care va avea un cuvânt de spus privind nevoile oraşului şi va asigura că oricare ar fi schimbările

de ordin politic acele puncte stabilite inițial vor fi respectate. Orașul va fi etichetat pentru asumarea misiunii și va primi acces preferențial la multe alte programe europene, cum ar fi cele concentrate pe domeniul climatic, digital, energetic, transport și așa mai departe.

„De ce vom alege 100 și de ce vom infuza toată expertiza și toate fondurile europene (care sperăm să fie completate și la nivel național, regional și local)? Din cauza Pactului Verde European, bineînțeles.

Am menționat că suntem sub obligație de neutralitate climatică până în 2050. Ceea ce ne trebuie sunt exemple de ‘Orașe Far’ prin care să demonstrăm tuturor orașelor din Europa că tranziția urbană este posibilă chiar și până în 2030 și că tranziția va aduce beneficii extraordinare din punct de vedere al calității vieții și că oportunități economice”, a precizat Laura Hetel.

Roțile au fost deja puse în mișcare la viteză maximă. Misiunea a fost lansată oficial pe 29 septembrie, până la final de octombrie va fi publicat un info-kit și în noiembrie va fi deschis primul apel pentru orașele care vor să își exprime interesul. Va fi o competiție deschisă cu deadline la începutul lui ianuarie 2022. Oare ce oraș din România va deveni parte a acestui proiect pilot al Comisiei Europene?

Cum pot orașele mici să devină competitive?

de Alexander Bojneagu

Publicat pe 28 octombrie 2021

Forța de muncă, atractivitatea față de investitori, specificul local și adaptabilitatea la noile condiții economice sunt câteva trepte pe scara dezvoltării urbane. La întrebarea despre cum orașele mici și mijlocii pot să devină competitive dau răspunsul la UrbanTalks Live Adrian Teban, primarul Cugirului, Alina Silaghi, directorul Agenției de Dezvoltare Locală Oradea, Adrian Popoiu, primarul Siretului, Mihai Danciu, din partea Invest in Jiu Valley, Tiberiu Grecu și Alexandru Cocioran de la Invest in Aiud.

Adrian Teban, primarul Orașului Cugir, și-a amintit despre trecutul industrial al comunității pe care o conduce. Un deceniu a fost suficient pentru a duce numărul de angajați de la 19.000 în 1989 la 2000. Orașul a fost nevoit să adapteze moștenirea industrială la cerințele pieței, motiv pentru care a creat parcul industrial în regim brownfield. Brownfield este un concept care

descrie terenurile folosite în trecut pentru construcții care au contaminat solul din cauza deșeurilor. Nu a durat mult până când industria auto a venit în orașul care a produs armele pentru uz militar și a schimbat direcția în care se îndrepta economia locală. Adrian Teban crede că orașele mici pot deveni atractive pentru investitori prin decizii luate atât la nivel local, cum ar fi susținerea parcurilor industriale brownfield și greenfield sau promovarea învățământului dual, dar spune că și autoritățile centrale trebuie să ofere oportunități pentru orașele mici și mijlocii.

„Orașul Cugir în 1989 avea 19.000 de angajați pe o platformă industrială, în 1999 mai avea 2000. O reducere masivă! Noi am început atunci o discuție la nivel local despre cum să facem ca pe platforma industrială să dezvoltăm alte oportunități. Atunci am înființat un parc industrial în regim brownfield, care acum este ocupat în proporție de 100%. Am avut șansa ca pe o parte din această platformă să avem o investiție de la Daimler și s-a făcut o dezvoltare, care împreună cu cea de la Sebeș are 3000 de angajați în industria auto. Acum, avem în plan să înființăm un parc industrial în regim greenfield pentru că este nevoie să ne adaptăm la noile cerințe ale pieței și apar noi oportunități legate de economia circulară, de economia cu emisii zero. Inima de dezvoltare a unui oraș o reprezintă activitatea economică, dacă activitatea economică nu se poate dezvolta atunci avem o problemă [...] Rămânem pe ideea susținerii parcurilor industriale, fie ele brownfield sau greenfield, susținerea

zonelor de dezvoltare din jurul localităților, conectivitatea și mobilitatea din jurul orașului trebuie să fie foarte bună, educația în școli profesionale și duale trebuie să pregătească forța de muncă. În momentul când vom face aceste investiții, atractivitatea față de orașele mici și mijlocii va fi mai ridicată. Depinde de noi să facem acest lucru, depinde de Guvern și Ministerul Dezvoltării să creeze oportunități și pentru aceste orașe mici și mijlocii”, a explicat Adrian Teban.

Alina Silaghi, directorul Agenției de Dezvoltare Locală Oradea, a adus argumente de ce este mai bine să dezvoltăm parcuri industriale la scară mai mică în diferite puncte din județ în loc să pui oamenii să facă navete de câteva zeci, poate chiar o sută de kilometri. Retenția forței de muncă este cea mai bună armă împotriva exodului și a migrației populației. Agenția de Dezvoltare Locală Oradea s-a extins la nivelul județului Bihor ca urmare a rezultatelor pozitive avute în municipiu: 9000 de locuri de muncă, peste 100 de companii atrase în oraș și investiții de aproximativ 400 milioane de euro.

„Parcurile industriale din județ au fost înființate pe ideea că ele sunt la o distanță destul de mare de municipiul Oradea. Deși strategia de dezvoltare a județului Bihor include noi conexiuni cu tot ce înseamnă zonă metropolitană și dezvoltarea județului din punct de vedere logistic, considerăm că timpul de navetă, să zicem din Ștei la Oradea durează prea mult. E o navetă de 80 km. Se impune înființarea unor parcuri industriale, adevărat, nu de dimensiune foarte mare, dar care să ajute la retenția forței de muncă. Suntem pe graniță, suntem în zona de vest a României și migrația este una destul de accelerată. Se știe că toată zona de vest a României are o problemă cu tot ce înseamnă partea de șomaj, adică avem un șomaj aproape inexistent. În sensul acesta, trebuie să muncim foarte mult să vedem cum facem partea de retenție de muncă. Am fost întrebată ce face Agenția de Dezvoltare Locală, care este rolul nostru. Noi suntem o echipă mică, formată din specialiști, fiecare avem o anumită specializare care este necesară pentru a ne face jobul și noi ajutăm investitorii în tot ceea ce înseamnă partea de alegere a locației, le acordăm asistență, suntem poarta de intrare în oraș și totodată suntem cei care facem conexiunea cu mediul academic. Discutăm de la partea de licee tehnologice până la universitate. Lucrăm foarte mult

cu companiile locale, astfel că din 2008 și până în prezent Oradea a atras în cele trei parcuri industriale funcționale 104 companii, investiții de peste 410 milioane de euro și peste 9000 de locuri de muncă create pe aceste platforme”, a precizat Alina Silaghi la UrbanTalks Live.

Am văzut că există oportunități pentru comunitățile din vest și centrul României, dar întrebarea se ridică asupra viitorului pe care județele din celălalt capăt al țării îl vor putea contura. Adrian Popoiu, primarul Siretului, județul Suceava, o comunitate de aproape 10.000 de locuitori, a vorbit despre cum atrage investitori și modul în care a ales să facă lobby pentru orașul său. Regiunea Nord-Est oferă un ajutor din partea statului de 50% pentru valoarea investițiilor, la care se adaugă oportunitățile create cu ajutorul fondurilor europene. Adrian Popoiu spune că există deja un parc industrial din 2016, la care are în vedere conectarea tuturor utilităților prin fonduri europene. A reușit să creeze parteneriate cu Universitatea din Suceava pentru construirea primului parc științific și tehnologic din zonă, dar a făcut și un lobby puternic pentru a obține susținerea Camerei de Comerț Româno-Germane.

„În orașele mici nu avem nici secretare, nici șoferi. Facem noi treaba asta și încercăm să fim buni la toate și cu toți. Obiectivul nostru numărul 0, al administrației publice locale, este să dezvoltăm mediul de afaceri. Aveam acum 25-30 de ani aveam aproximativ 6000 de

locuri de muncă în zona privată. În momentul de față, sunt aproximativ 1000. Am făcut eforturi în zona aceasta și am încercat să chemăm investitori, să avem o politică pro-activă față de mediul de afaceri. Am înființat în 2016 un parc industrial unde am oferit facilități fiscale. În regiunea Nord-Est, intensitatea ajutorului de stat este de 50% din valoarea investiției, plus că în această perioadă reușim fie prin fonduri europene sau guvernamentale să aducem acolo utilitățile și să creăm accesul în parcul industrial. Noi, pe fonduri europene, construim o clădire care va găzdui ateliere și laboratoare de mecanică și de textile. Tot în zona parcului industrial construim un centru educațional de învățare permanentă, tot pe fonduri europene. Tot pe fonduri europene, împreună cu Universitatea din Suceava, construim primul parc științific și tehnologic din zona județului. Pe partea de mobilitate, pe fonduri europene, vom înființa transportul public local și avem chiar o linie de transport local din centrul orașului până în parcul industrial [...] Camera de Comerț Româno-Germană a făcut foarte multe acțiuni, seminarii, întâlniri cu oamenii de afaceri. Pur și simplu am venit acolo ori de câte ori a fost nevoie, ori de câte ori eram primiți. Am reușit prin insistență permanentă să avem această relație deosebită. Am observat că în zona Moldovei nu ne promovăm destul”, a intervenit Adrian Popoiu la UrbanTalks.

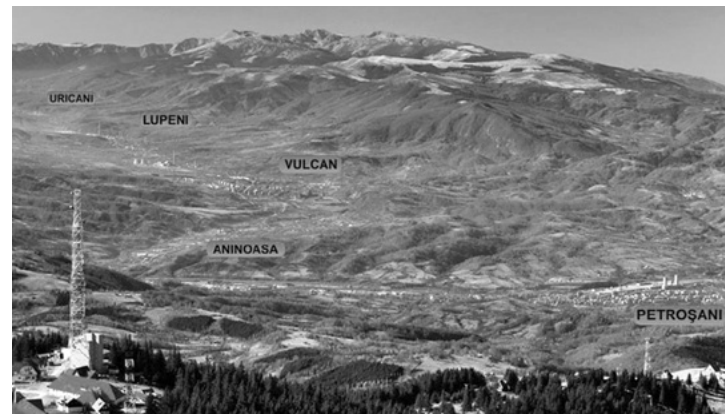
Continuăm discuția despre promovare și mergem la Aiud, județul Alba, unde oamenii nu mai așteaptă să vină investitori și bat chiar ei la ușa lor. O echipă de patru oameni, formată dintr-un antreprenor, un profesor, un consilier local și un consilier al primarului, a reușit să creeze o platformă dedicată investitorilor interesați să dezvolte un business în Aiud. Tiberiu Grecu, consilierul primarului în domeniul educației și culturii – Primăria Aiud, a intervenit la UrbanTalks Live și a discutat despre cum au centralizat datele relevante pentru investitori pe site-ul **Invest in Aiud** și au creat astfel o bașă solidă pentru cei care vor să facă afaceri în oraș.

„Am început să colectăm date esențiale de la INS, Inspekția Muncii, am centralizat terenurile pe care le are Primăria, am contactat privați care au terenuri și hale în Aiud, am creat un logo al proiectului, am dezvoltat un site. Am pus toate aceste date laolaltă cu scopul prezentării lor către antreprenori. Cu alte cuvinte, am decis să batem noi la ușa investitorilor și să le prezentăm oportunitățile municipiului Aiud. [...] Suntem un municipiu în dezvoltare și acest aspect este important pentru orice viitor antreprenor, iar în această privință se lucrează neîncetat la dezvoltarea municipiului și mișcăm pe fondurile europene și guvernamentale pentru a dezvolta municipiul. Avem și potențial turistic, avem o mulțime de trasee turistice în proximitatea municipiului Aiud. Una dintre cele mai vechi cetăți urbane din Transilvania este la Aiud și cel mai vechi Muzeu de Științe Naturale la fel. [...] Proiectul Invest in Aiud a fost lansat în august anul acesta și se pare că devenim deja vizibili, suntem aici”, a povestit Tiberiu Grecu.

Promovarea potențialului specific zonelor este rețeta și pentru comunitățile care vor să facă o tranziție economică justă, de exemplu Valea Jiului. De la o zonă în care mineritul era activitatea principală, urmează ca zona să dezvolte o serie de investiții coordonate care să o transforme într-un mediu turistic. Mihai Danciu a vorbit din partea platformei **Invest in Jiu Valley** despre cum a creat un instrument de promovare a zonei dedicat investitorilor.

„Acțiunea noastră a fost reunită în jurul unui obiectiv comun: hai să ne prezentăm către investitori! De fapt, e o inițiativă venită în colaborare cu Camera de Comerț Româno-Germană, unde a existat un panel dedicat Văii Jiului. Administrațiile locale au participat acolo și împreună cu organizatorii și alți stakeholderi s-au pus împreună și am zis ce ar trebui să facem mai departe. Soluția a fost să gândim integrat și să ne promovăm atuurile trecând peste deficiențe. Ne-am bucurat să avem o soluție câștigătoare, care s-a manifestat ulterior într-un parteneriat al celor șase unități administrativ-teritoriale care și-au propus să înființeze acest instrument de promovare al zonei, care se numește Invest in Jiu Valley. A însemnat, de fapt, construirea unei platforme digitale și participarea la o serie de evenimente [...]. Această platformă este foarte utilă pentru cei care se informează pentru că este în limba engleză, fiind una dintre singurele platforme care oferă o serie de informații atât în ceea ce privește terenuri disponibile pentru investiții, cât și oportunități pe care le are zona, cum ar fi date statistice relevante. A fost primul demers coordonat al celor șase unități-administrativ-teritoriale pentru a se promova în fața investitorilor”, a spus Mihai Danciu.

Viitorul este al oraşelor şi regiunilor care investesc în oameni, ştiu să facă lobby instituţional şi dezvoltă proiecte pentru comunitate

de Alexander Bojneagu

Publicat pe 10 decembrie 2021

Dezbaterea de la masa rotundă organizată cu prilejul UrbanTalks Oradea a reuşit să abordeze o serie de problematici importante pentru dezvoltarea regiunilor României. Despre descentralizare, oportunităţile de finanţări europene în zona Green Deal, modele de bune practici, provocări în implementarea proiectelor şi reprezentarea regiunilor la nivelul Uniunii europene am vorbit cu Vlad Gheorghe, Florin Birta, Ilie Bolojan, Marcel-Ioan Boloş şi Marcel Heroiu.

Masa rotundă de la finalul evenimentului UrbanTalks Oradea a reunit cinci experţi care şi-au exprimat părerile legate de subiecte cum ar fi dezvoltarea sustenabilă, reprezentarea regiunilor României la nivelul Uniunii Europene, managementul resurselor publice şi

investiţiile în resurse umane. Vlad Gheorghe (europarlamentar), Florin Birta (primarul oraşului Oradea), Ilie Bolojan (preşedintele Consiliului Judeţean Bihor), Marcel-Ioan Boloş (directorul Agenţiei de Dezvoltare Regională Nord-Vest) şi Marcel Heroiu (expert în dezvoltare urbană) au participat la discuţia moderată de Graţian Mihăilescu, fondatorul UrbanizeHub.

Reprezentarea României la nivelul Uniunii Europene este unul dintre punctele de interes ale europarlamentarului Vlad Gheorghe. Dacă în momentul de faţă stăm bine în Comitetul Regiunilor graţie performanţelor aleşilor locali, cel mai notabil fiind Emil Boc, europarlamentarul Vlad Gheorghe a dezvoltat unul dintre proiectele sale prin care încearcă să lărgască sfera de influenţă a regiunilor.

„Cred că noi, europarlamentarii, trebuie să facem legătura mult mai bine cu administraţiile. Situaţia nu este atât de neagră. Într-adevăr, la Comitetul Regiunilor avem o reprezentare destul de bună, inclusiv prin primarul Clujului dar şi alte persoane. Chiar am în program să sporim această influenţă, o dată prin întâlnirile fizice pe care le facem nu numai cu oameni de la Bruxelles, ci şi cu Banca de Investiţii, care este partener la din ce în ce mai multe programe strategice la nivelul Uniunii Europene. Avem parte de finanţare europeană, parte de finanţare proprie care să vină prin Banca Europeană de Investiţii şi o parte foarte mică de finanţare proprie propriu-zisă. Am facilitat astfel de discuţii inclusiv ale parlamentarilor români care sunt lideri locali în judeţele lor, bineînţeles cu legătura direct cu administraţiile. Eu am un program cu date, pe regiuni ale ţării să încercăm să împingem aceste lucruri. Pe programul de decarbonize cities chiar am trimis colegilor mei primari informarea despre posibilitatea de a se înscrie cu municipiile în acest

program și sunt sigur că și colegi din alte partide fac același lucru cu administrațiile care sunt în partidele sau alianțele din care fac parte. Lucrez la un proiect în care una dintre regiunile României să facem o reprezentanță la Bruxelles exact pentru a spori vizibilitatea și acest know-how și a ușura transferul de know-how atât de la Bruxelles către România, dar și invers, să și arătăm că facem lucruri bune în România”, a spus Vlad Gheorghe, europarlamentar.

Marcel-Ioan Boloș, directorul Agenției de Dezvoltare Regională Nord-Vest și fost ministru al Fondurilor Europene, a avut o intervenție pe un subiect considerat punctul sensibil pentru viitorul atragerii de investiții europene. Descentralizarea a fost propusă în repetate rânduri către instituțiile care ar putea facilita acest proces, dar, până în acest moment, nu au existat progrese semnificative în direcția creării unei României a regiunilor. Marcel-Ioan Boloș a vorbit despre provocările viitorului și ce efecte va avea transformarea ADR-urilor în autorități de management.

„În perioada în care am fost ministrul al Fondurilor Europene, am încercat să pun bazele unei nevoi destul de acute a autorităților locale, vorbesc de descentralizarea gestionării fondurilor europene. În acest sens, am inițiat, și s-a și aprobat ulterior de către Parlament legea care transformă agențiile de dezvoltare regională în autorități de management. Din punct de vedere practic și al implicațiilor la nivelul localităților urbane, aceasta va însemna că banii vin mai aproape ceea ce înseamnă dezvoltarea urbană, aceasta va însemna că nevoile privind transparența decizională, dar și ceea ce înseamnă simplificarea procedurală, vor avea posibilitatea să se întâmple. Autoritățile de management, conform regulamentelor europene, au această posibilitate ca aceste nevoi privind transparența și simplificarea procedurală să poată avea loc în relație cu beneficiarii. Trecând pe partea nevoilor de dezvoltare urbană, eu cred că sunt cele mai mari provocări pe care noi le avem, pentru că pe lângă conceptele noi cu care a trebuit să ne obișnuim în perioada de programare 2014-2020, vorbesc aici de mobilitate urbană, regenerare urbană și toate ingredientele necesare pentru dezvoltare urbană, avem în față aceste provocări care țin de tranziția verde și de partea de digitalizare. Vă mărturisesc din experiența pe care am avut-o în perioada de programare 2014-2020, când a apărut prima oară conceptul de mobilitate urbană, a trebuit

prin numeroase întâlniri pe care le-am avut cu beneficiarii autorităților locale să fundamentăm într-un mod cât se poate de util și în favoarea lor acest concept. A trebuit să gândim proiecte tip, modele de proiecte de mobilitate urbană, să punem bazele cu experții Comisiei pentru ceea ce înseamnă coridoarele de mobilitate urbană. [...] Descentralizarea fondurilor europene, dar mai mult decât atât, o majorare substanțială a fondurilor pentru dezvoltarea regională în folosul autorităților locale, vor oferi posibilitatea ca standardele de locuit ale oamenilor să se îmbunătățească”, ne-a spus Marcel-Ioan Boloș.

Președintele Consiliului Județean Bihor, Ilie Bolojan, a continuat pe aceeași temă a descentralizării și s-a concentrat pe dificultățile pe care administrațiile publice sunt nevoite să le depășească dacă vor să rezolve probleme neacoperite de axele de finanțare europene.

urbantalks Ediție online, în direct din Oradea
19 Noiembrie

**MASĂ ROTUNDĂ:
VIZIUNE, STRATEGIE, PROVOCĂRI, OPORTUNITĂȚI**

VLAD GHEORGHE
EUROPARLAMENTAR

FLORIN BIRTA
PRIMAR ORADEA

ILIE BOLOJAN
PREȘEDINTE CJ BIHOR

MARCEL-IOAN BOLOȘ
DIRECTOR ADR N-V

GRAȚIAN MIHĂILESCU
FONDATOR URBANIZEHUB

PEOPLE SHAPING CITIES FOR THE PEOPLE urbanizehub Co-funded by
the European Union

„Orice autoritate care vrea să acceseze fonduri trebuie să aibă în vedere complementaritatea proiectelor și finanțărilor pentru că poți pe programul operațional să accesezi doar anumite proiecte pe anumite axe, dar o primărie sau un consiliu își dă seama că trebuie să facă și altceva. Atunci, trebuie văzut dacă te duci pe un alt program, te duci din bugetele tale... Proiectele de succes sunt cele care au finanțări complementare pentru că este foarte puțin probabil ca dintr-un singur proiect să rezolvi toată problematica unui cartier sau a unei zone. Al doilea element important este cel de a contracta credite din care să începi proiectele în perioada imediat următoare, asigurând riscurile că nu vei finanța toate proiectele din bani europeni, dar, începând proiectele din timp și gândind o planificare care să corespundă, un proiect pretabil pentru finanțare care știm sigur că este o soluție bună și că va avea un punctaj corespunzător, atunci, în afară de faptul că vei câștiga foarte mult timp, doi sau trei ani chiar, nu o să ajungi cu timpii la limită. Vedeți ce se întâmplă în această perioadă. Nu mai găsești constructori, prețurile au escaladat și trebuie să termini proiectele la finalul lui 2023, ceea ce nu vor reuși toate autoritățile pentru toate proiectele [...] Întotdeauna va exista o reacție când propui descentralizarea. Nu trebuie să ne ascundem. Susținătorii centralizării vor spune că sunt niște avantaje mari, de ce se face într-un fel, că apare segregarea și alte lucruri de genul acesta. Importante sunt consecințele și scopurile noastre de lucru. Eu cred că colaborarea dintre autoritățile locale aduce beneficii pentru comunitățile respective”, a explicat Ilie Bolojan.

Florin Birta a prezentat intervențiile pe care administrația sa le desfășoară pentru a atrage forța de muncă specializată în municipiul Oradea. Totodată, primarul a reiterat dedicarea sa pentru atragerea și retenția resursei umane în Oradea, dar și deschiderea către atragerea de investiții sustenabile pentru Oradea.

„Este foarte important parteneriatul dintre Primăria Oradea și Consiliul Județean Bihor dar, într-adevăr, trebuie să trecem la un alt nivel, la nivelul la care putem să atragem o resursă umană mai calificată. Avem diferite programe prin care încercăm să facem acest

lucru, pentru că suntem într-o poziție destul de ingrată în acest moment. Suntem între două centre, Cluj și Timișoara, și chiar dacă am reușit să dezvoltăm această parte și să aducem investiții în municipiul nostru, trebuie să ne axăm pe viitor pe forță de muncă mai calificată și pe resursă umană mai calificată. Vă dau un exemplu: avem anumite burse pe care le acordăm celor din IT, care sunt elevi în clasele XI și XII în Oradea. Dacă ei rămân în continuare să studieze în Oradea, Primăria le acordă anumite burse și le plătește cazarea și masa celor care stau aici. Sunt programe europene pe care le vom accesa pentru specializarea resursei umane. Cu siguranță, acesta este un deziderat și un proiect pe care noi va trebui să marșăm în continuare, o dată cu continuarea investițiilor și a dezvoltării proiectelor în municipiul nostru, atât pe Green Deal cât și pe resursă umană în continuare” a intervenit primarul Oradei.

Marcel Heroiu, expert în dezvoltare urbană, a venit cu două sfaturi pentru Oradea. Cele două sfaturi pot fi aplicate și celorlalte orașe care caută să se dezvolte armonios, sustenabil și inteligent.

„Când ai într-un oraș de dimensiuni modeste oameni care fac performanță în administrație e clar că ai făcut ceva bine. Punct! Ne uităm pe date să vedem care sunt orașele cu cea mai mare rată de antreprenoriat din țară. Locul I, Cluj, locul II, București, locul III Oradea. Dacă ești pe locul al treilea pe țară, peste orașe ca Timișoara sau Iași, ai făcut ceva bine. Primul sfat (n.r. pentru administrația orădeană) e să continuați, nu stricați ce ați făcut pentru că aveți o fundație absolut solidă. Al doilea sfat, și inevitabil veți ajunge aici, trebuie făcută tranziția de la focus pe infrastructură, investiții hard, la investiții soft. De bine, de rău, o să terminăm autostrăzile, o să investim în aeroporturi, o să facem regenerare urbană și diferența o vor face investițiile în oameni. Trebuie să știm să investim deștept în antreprenoriat și nu am să îi fac laudatio domnului Boloș, dar sunt mai mulți directori de Agenții de Dezvoltare Regională care vorbesc de ani buni despre importanța inovării și antreprenoriat”, a spus Marcel Heroiu.

De ce un spațiu public nu trebuie să fie niciodată finalizat?

de Alexander Bojneagu

Publicat pe 1 februarie 2022

Poate întrebarea poate părea ciudată, dar dacă ne gândim la ritmul alert în care se schimbă societatea și la cum nevoile noastre cu privire la un spațiu public sunt într-o mișcare browniană, putem înțelege de ce un spațiu nu trebuie să fie limitat unor funcționalități. Aflați în articolul de mai jos ce principii trebuie să stea la baza unui loc gândit pentru a ne elibera creativitatea.

În ultimii ani, orașele au început să reabiliteze spațiile publice dar cele mai multe s-au făcut cu materiale necorespunzătoare, fără un concept unitar și fără prea multă atenție acordată detaliilor. Un

spațiu public trebuie să fie un loc iubit de comunitate, un loc care să permită jocul, să fie cât mai flexibil și să fie completat de cei care îl utilizează. Dacă ne uităm la copii, vedem că sunt mai atrași de alei, tuneluri, zonele de sub poduri, scări și borduri când vine vorba de joacă tocmai pentru că acele locuri nu au o funcție clar stabilită. Ele permit o gamă largă de activități și dezlănțuirii ale creativității. Mai jos redăm 11 idei concepute de Project for Public Spaces prin care putem avea centre, piețe, străzi vibrante în orașele noastre.

1. Comunitatea este expertul

În fiecare cartier putem găsi pe cineva care ne poate spune povestea locului în care trăiește și, prin perspectiva sa, administrațiile publice pot să înțeleagă mai bine nevoile comunității și să conceapă proiecte care să deservească mai bine locul. Ascultați de vocea oamenilor și adaptați proiectele conform nevoilor lor!

2. Creează un loc, nu un design

Ca să privim cu alți ochi un spațiu urban, avem nevoie de elemente fizice atractive și confortabile. Dacă asta înseamnă să adaptăm zona pentru a încuraja mersul pe jos sau cu bicicleta sau să o adaptăm activităților care au loc deja acolo, de exemplu comerțul cu amănuntul, atunci trebuie să acționăm conform specificului local.

3. Caută parteneri

Instituțiile locale, școlile, muzeele, asociațiile de proprietari și alții pot să joace rolul de partener în implementarea proiectelor care sunt menite să îmbunătățească orașul. Căutați sfatul și implicarea lor pentru ca imaginea spațiului public să fie cât mai apropiată de ce își dorește majoritatea populației!

4. Observă înainte să proiectezi

O simplă aruncare de privire asupra unui spațiu ne poate spune ce funcționează bine și ce nu. Vedem oameni care folosesc un loc pentru ceea ce a fost acesta desemnat sau într-un cu totul alt mod. Astfel, putem înțelege ce lipsește sau ce activități de activare a spațiului putem introduce. Evident, este nevoie de o monitorizare pe o perioadă mai largă de timp ca o strategie eficientă să poată fi conturată.

5. Definește o viziune

Viziunea trebuie să cuprindă două aspecte fundamentale: importanța spațiului la nivelul orașului și rolul pe care îl are. Dacă pornim de la ideea că trebuie să avem un loc unde oamenii să-și poată petrece timpul liber și cu care să se mândrească vizitatorilor, atunci este foarte important să vedem cum putem face ca lucrurile să se întâmple în acest fel.

6. Începe cu ce este ușor, rapid și ieftin de implementat

Acțiunea de remodelare a zonelor publice este de un grad mare de complexitate, așadar este mult mai eficient să începem la scară mică. Niște băncuțe noi aici, niște artă publică pe acolo, poate câteva grădini comunitare și niște cafenele pot face minuni asupra modului în care vedem un spațiu. De regulă, cele mai bune spații suferă îmbunătățiri pe termen scurt care sunt mai apoi perfecționate conform dorințelor comunității.

7. Triangulează

De înseamnă triangularea? Este procesul prin care un stimul extern devine catalizator pentru legătura dintre oameni și spațiul cu care interacționează. De exemplu, dacă luăm o bancă, un coș de gunoi și un telefon care nu au o legătură între ele, atunci spațiul va primi o utilizare limitată. Dacă ar fi grupate lângă alte facilități, acestea vor aduce în mod natural oamenii împreună, la fel cum o sală de lectură pentru copii dintr-o bibliotecă amplasată lângă un loc de joacă și un chioșc alimentar atrage publicul tânăr.

8. „Nu se poate face”

De câte ori nu am auzit aceasta frază fie din gura unor reprezentanți ai mediului public, fie din cea a unor privați? Asta pentru că rareori au intenția de a crea locuri. Viziunile diferite ale inginerilor de trafic, operatorilor de tranziție, planificatorilor urbani și arhitecților ne arată cât de importante sunt locurile și cum spațiile iubite de comunitate pot să contribuie la depășirea obstacolelor de ordin tehnic.

9. Forma susține funcția

Comunitatea și partenerii pot contribui la proiectarea unui spațiu în funcție de nevoile pe care le au. Mai mult de atât, pot să ajute la depășirea eventualelor obstacole și să conceapă un spațiu. Cu toate că designul este foarte important, forma finală este dată de contribuția oamenilor.

10. Banii nu ar trebui să reprezinte o problemă

După ce infrastructura este pusă la punct, elementele conexe care dau funcționalitatea spațiului nu pot fi costisitoare. Dacă oamenii și partenerii sunt implicați, cum am spus la punctul precedent, costurile finale pot fi reduse simțitor.

11. Un spațiu public nu este niciodată finalizat

Poate fi greu de crezut, dar trebuie să înțelegem că locurile din orașul nostru trebuie să se adapteze nevoilor noastre, nu noi să ne adaptăm funcțiilor pe care spațiile le îndeplinesc. Un loc trebuie să ofere adaptabilitate și să permită schimbarea sa atunci când alte nevoi decât cele pentru care a fost conceput primează.

Voi ce vigiune aveţi pentru oraşele în care trăiţi?

Criza geopolitică readuce pe masa importanţa DESCENTRALIZĂRII

Articol realizat de către un contributor UrbanizeHub

Publicat pe 28 februarie 2022

Trăim vremuri interesante... După aproape 3 ani de pandemie, în care întreaga populaţie a globului a suferit şi acţionat la unison, intrăm într-o altfel de criză globală. Pandemia şi criza din Ucraina au adus la suprafaţă două extreme ale lumii în care trăim.

Pe de o parte, este clar că problemele mari ale omenirii trebuie adresate la comun. Dacă virusul ne-a lăsat ceva bun, în afară de aer mai curat la nivel global, este că a forţat întreaga omenire să acţioneze la unison. Este pentru prima dată în istoria planetei noastre când se întâmplă asta. Pe de altă parte, criza din Ucraina ne arată că viitorul întregii omeniri – suntem foarte aproape de un potenţial conflict nuclear – poate fi decis de o singură persoană.

Cum arată viața în cartierul car-free din Viena?

de Alina Dincă

Publicat pe 25 martie 2022

Viena este o capitală pionieră în introducerea conceptului de eliberare a orașelor de mașini. Încă din anul 2000 a fost creat cartierul Autofreie Mustersiedlung Floridsdor, unde utilizarea autovehiculelor a fost redusă la aproape zero.

În prezent, majoritatea oamenilor folosesc autovehiculele personale ca mijloc de transport principal, iar acest aspect s-a dovedit ca fiind unul nesustenabil, atât din punctul de vedere al combustibililor folosiți pentru care cererea se află într-o continuă creștere, cât și din punctul de vedere al atractivității unui oraș. Un

număr ridicat de autovehicule aduce cu sine și o serie de probleme printre care se numără lipsa spațiului pentru acestea (străzile devin "neîncăpătoare" și parcarile insuficiente), poluarea fonică, dar și a aerului care scade calitatea vieții locuitorilor.

Astfel, numeroase municipalități alături de experți în mobilitate și urbanisti au început să caute încă de la sfârșitul secolului trecut soluții pentru a putea descuraja populația să utilizeze autovehiculul personal. Acest lucru a început prin a crea infrastructuri velo pentru a putea facilita transportul cu bicicleta, crearea de benzi unice pentru transportul în comun, dar au apărut și soluții mai radicale care presupun cartiere car-free.

Conceptul de car-free se referă la eliminarea totală sau parțială a mașinilor personale din zonele rezidențiale pentru a crește siguranța pietonilor, pentru a îmbunătăți calitatea vieții prin reducerea emisiilor de carbon și a poluării fonice, dar și prin a oferi locuitorilor alternative sănătoase precum mersul pe bicicletă pentru mobilitate. S-a dovedit automat că acele comunități care trăiesc în cartiere precum cele car-free au reușit să realizeze mai multe conexiuni cu oamenii care locuiesc în aceeași zonă, iar accidentele rutiere au fost eliminate în totalitate, ceea ce înseamnă un mediu sigur pentru copii.

Unul dintre cartierele reprezentative pentru acest concept car-free este Autofreie Mustersiedlung Floridsdor (AMF) care se află în capitala Austriei, Viena și a fost realizat la inițiativa lui Christoph Chroherr, membru în administrația locală, în anul 1994. Proiectul a fost finalizat în anul 2000 și se situează în districtul 21, Floridsdorf care se află în nord-estul Vienei și reprezintă un cartier rezidențial suburban. Complexul numără, în total, 244 de apartamente care pot fi închiriate, dar există și opțiunea de cumpărare, iar locuințele au o suprafață între 50 și 110 m².

Printre principalele beneficii de care au parte locuitorii este spațiul liber rezultat în lipsa mașinilor și a locurilor de parcare, în locul acestora fiind amenajate spații de recreere și de joacă pentru copii, dar și clădiri cu funcțiuni diferite precum săli de fitness dotate cu saună, ateliere (tâmplărie, reparații pentru biciclete, etc.), spălătorii și magazine cu produse locale pentru a încuraja micii antreprenori. De asemenea, pe acoperișurile clădirilor au fost create mici grădini unde locuitorii se pot relaxa, astfel aceștia socializează între ei, iar legăturile create între vecini sunt mult mai strânse. Locuitorii sunt mult mai implicați în ceea ce înseamnă administrarea și îngrijirea spațiilor comune ale cartierului fiind implicați în acțiunile de îngrijire ale spațiilor verzi și ale locurilor de relaxare. Toate aceste lucruri au putut fi realizate prin economisirea a aproximativ 1,5 milioane de euro, buget care era destinat pentru amenajarea locurilor de parcare și a infrastructurii rutiere din interiorul cartierului.

Totuși, acest cartier este dotat și cu o parcare subterană care are, însă, o capacitate redusă de doar 24 de locuri de parcare. Ulterior, în cadrul unui sondaj intern, s-a dovedit faptul că locuitorii nu folosesc în totalitate locurile de parcare pentru autovehicule, ci unele sunt folosite pentru a putea parca într-un loc ferit bicicletele, motocicletele sau chiar echipamentele de menaj. Singurele mașini acceptate în acest cartier și care sunt staționate în parcare subterană aparțin unei companii de car-sharing cu care cartierul a încheiat un contract de colaborare și care pune la dispoziție

un număr redus de mașini pentru ca locuitorii să poată beneficia și de transportul cu autovehiculul. Conceptul de car-free este în totalitate respectat de locuitori deoarece la închirierea sau cumpărarea unui apartament în interiorul cartierului Autofreie Mustersiedlung Floridsdor în contract este specificat faptul că aceștia nu trebuie să aibă în proprietate un autovehicul. Acest lucru a fost acceptat de cei aproximativ 25% de locuitori care anterior au avut în proprietate o mașină la care au renunțat pentru a putea beneficia din plin de facilitățile unui cartier car-free.

Un factor important care a făcut ca municipalitățile să abordeze acest concept de oraș car-free este și vižiunea sustenabilă în timp și reducerea impactului negativ asupra mediului înconjurător. Astfel, în cartierul AMF fiecare bloc este dotat cu panouri fotovoltaice cu ajutorul cărora se acoperă o parte din necesarul de energie electrică, însă este și folosit pentru sistemul de încălzire al apei în mare parte a anului. Atunci când randamentul acestora scade din cauza condițiilor meteo, încălzirea apartamentelor și asigurarea apei calde se realizează cu ajutorul apelor geotermale. Din acest punct de vedere cartierul este în același timp și unul eficient energetic, precum și prietenos cu mediul înconjurător prin reducerea dependenței de energie din sistemul central de furnizare.

Pentru mulți este greu de imaginat cum ar putea să ajungă la locurile de interes fără confortul automobilului propriu, însă acest cartier vienez beneficiază de o bună conectivitate cu restul orașului prin mijloace de transport în comun, dar și prin siguranța oferită bicicliștilor. Cel mai important mijloc de transport în comun, dar și cel mai apropiat este tramvaiul (liniile 25 și 26 din stația Fultonstraße) folosit de rezidenți pentru a putea ajunge la metrou (magistralele U1 și U6) care fac legătura rapid cu centrul Vienei. În același timp rezidenții preferă să utilizeze bicicleta pentru drumurile mai scurte către locurile de muncă, școală sau centre comerciale, ei beneficiind de o infrastructură velo bine dezvoltată. Datorită numărului ridicat de utilizatori ai bicicletei, pe întreaga suprafață a cartierului există spații de parcare pentru a facilita depozitarea acestora.

Cartierul Autofreie Mustersiedlung Floridsdor poate fi un bun exemplu pentru multe alte oraşe care doresc să facă tranziţia spre oraşe verzi şi sustenabile în care locuitorii sunt puşi pe primul plan. Motivul principal este eliminarea autovehiculelor personale în detrimentul mijloacelor de transport în comun şi al mijloacelor alternative de transport pentru a putea creşte siguranţa pietonilor, dar şi pentru a limita efectele negative asupra mediului. Astfel apare întrebarea: de cât timp este nevoie ca marile municipalităţi să înceapă schimbarea mentalităţii de dezvoltare a oraşelor pentru a putea îmbunătăţi calitatea vieţii locuitorilor? Bineînţeles că această schimbare nu poate avea loc într-un timp scurt şi există îmbunătăţiri care pot fi aduse acestor concepte, însă acestea trebuie începute pentru a putea schimba abordările asupra dezvoltării urbane.

Surse foto: Wiener Zeitung, levegomunkacsoport, Wiwo

Ce înseamnă economia circulară pentru oraşe?

de Alexander Bojneagu

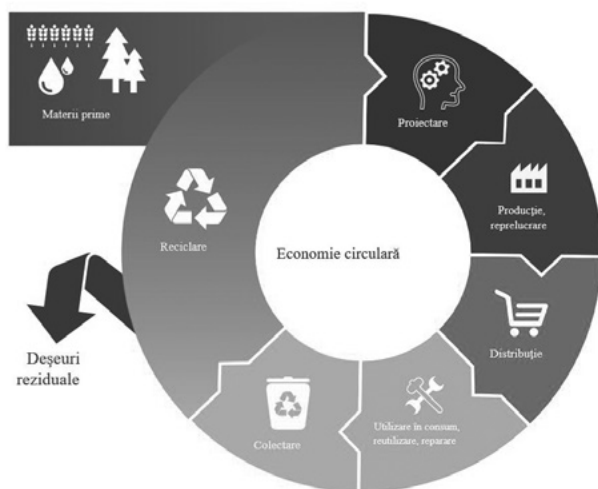
Publicat pe 11 aprilie 2022

Reciclarea nu este suficientă pentru a discuta de reducerea cantităţii de deşeuri, mai trebuie să lucrăm şi la comportamentul nostru de consumatori. La nivel european se discută despre economia circulară şi cum se pot face politici pentru asistarea oamenilor, businessurilor şi oraşelor. Despre ce înseamnă economia circulară şi cum pot comunităţile urbane să beneficieze odată cu implementarea ei aflaţi în acest articol.

Există trei mari paradigme în economie: economia liniară, economia reciclării şi economia circulară. În primul caz, după ce un obiect este folosit ajunge la gunoi, creând astfel deşeuri care nu mai pot fi valorificate şi reprezintă un cost pentru mediu. În al doilea caz, obiectele folosite sunt reciclate de câteva ori înainte de a ajunge, în cele din urmă, la gunoi, evident cu un cost mai mic pentru mediu decât economia liniară. Economia circulară reprezintă intrarea obiectului într-un lanţ de procese care nu permit crearea deşeurilor.

Economia circulară are trei mai principii: evită producerea de deşeuri şi poluare din sistem, ţine materialele şi produsele finite în uz şi regenerează sistemele naturale. În practică, există două cicluri pentru reintroducerea obiectelor în sistem. Ciclul organic se referă la rularea materialelor prin sistem până să fie descompuse în pământ. Ciclul tehnic implică rularea continuă a materialelor care nu se pot descompune natural pentru a rămâne în cadrul economiei circulară atâta timp cât își menţin valoarea.

Cum este economia circulară pusă în practică?

Prin metode de reînnoire (refolosire, reparare, reconvertire, refurbish și reciclare), deșeurile de ordin tehnic vor putea fi folosite din nou sau să devină componente a ceva nou. Companii ca Bureo produc haine din plase de pescuit, de exemplu. Pela produce carcase de telefon biodegradabile. Putem să ne gândim la blugi, încălțăminte, bioplastice chiar și clădiri create ca urmare a adoptării economiei circulare.

Totuși, trebuie să ne gândim și la obsolescența programată a produselor. Companiile care produc telefoane, laptopuri, aparate de uz casnic sau accesorii gândesc produsele astfel încât acestea

să se strică după un număr de ani. Site-ul iFixit a creat un ghid prin care oferă note de la 0 la 10 în funcție de cât de ușor de reparat sunt telefoanele, tabletele și laptopurile de pe piață. Dacă ne uităm la produsele din ultimii trei ani, în special la cele high-end, vedem că nu trec de 6. Este nevoie de un nou mindset pentru a face produsele cât mai durabile. Cantitatea de resurse investită în crearea gadgeturilor reprezintă un cost enorm pentru mediu având în vedere că sunt înlocuite la trei-cinci ani, unde mai punem și că nu putem recicla decât într-o mică parte materialele folosite în crearea unui telefon, de exemplu.

La nivel energetic, putem vorbi despre reducerea consumului destinat până în acest moment producerii de materiale. Putem să luăm ca exemplu reciclarea aluminiului, care emite cu 95% mai puțin dioxid de carbon față de extragerea și prelucrarea sa. Economia circulară trebuie să meargă în același ritm cu energia regenerabilă. Nu putem să vorbim de economie circulară în condițiile în care investițiile în energie verde produc panouri solare, turbine eoliene sau mașini electrice care nu pot să fie reparate în circuit odată ce își ating sfârșitul. Siemens Gamesa au anunțat recent crearea primelor lame de turbină eoliană care pot fi reciclate, cele de până în prezent nefiind nimic mai mult decât deșeurile care nu mai pot fi valorificate.

Ce înseamnă economia circulară pentru oraşe?

La capitolul construcţii, ne raportăm la materialele utilizate şi la longevitatea faţadelor clădirilor. Există metode prin care materialele naturale rezistă mai bine intemperiilor şi deteriorării cauzate de lumina solară. Putem vorbi despre faţadele verzi, acoperişurile cu plante şi grădini urbane. Infrastructura albastră trebuie luată în considerare, mai ales dacă ne gândim la poluarea râurilor cu deşeuri. Una dintre cele mai frecvente forme de poluare este prin apa pluvială, care este deversată înspre râuri. În traseul de la canal la râu, apa mută şi deşeurile în râuri, ceea ce produce poluare şi probleme în ecosistemul acvatic. Una dintre soluţiile smart este crearea unor „parcuri burete”. New York are asemenea parcuri, scopul lor fiind de a reţine apa pentru plante, purificarea ei şi trimiterea mai departe către râu. Sigur, putem menţiona mai multe iniţiative care ţin de încălzirea/răcorirea clădirilor folosind apă sau ansambluri care captează CO2 din atmosferă şi îl foloseşte în diverse procese.

La nivelul Uniunii Europene se discută tot mai aplicat pe chestiunea economiei circulare. În prezent, oraşele din România nu se folosesc la capacitate maximă de potenţialul economiei circulare. Având în vedere noua direcţie europeană, oportunităţile din acest domeniu vor fi din ce în ce mai promovate şi iniţiativele se vor bucura de finanţarea Uniunii.

Informaţiile din acest articol au fost extrase din Fastcompany şi Greenbig

Sursă foto: Parlamentul European, Medium

Ce rol pot juca dronele într-un oraş smart?

de Alexander Bojneagu

Posted on 15 aprilie 2022

Deşi sunt văzute predominant ca jucării smart, dronele au un potenţial practic mult peste captarea de fotografii de la înălţime. Oraşe din toată lumea au început să testeze sau să utilizeze drone în diverse domenii, printre care managementul calităţii aerului, stingerea incendiilor, reducerea infrafracţionalităţii şi maparea teritorială.

Dronele sunt în principal folosite pentru colectarea de date. Putem să vorbim aici de imagini, informaţii legate de aer, mapare şi monitorizare. Cu toate că sunt privite drept un dispozitiv pentru divertisment şi creat materiale foto/video, o dronă este o unealtă care poate să devină parte integrată în viaţa unui oraş inteligent. Mai jos avem câteva exemple practice:

Seul (Coreea de Sud) folosește drone ca să colecteze date despre poluarea cauzată de industrii și construcții. Praful fin emanat de acestea în atmosferă este mult mai ușor detectat și în urma colectării datelor se poate decide unde să fie trimiși inspectorii de mediu. După cum au demonstrat coreenii, dronele pot juca un rol vital în managementul calității aerului prin simpla instalare a unor senzori și pilotarea lor în zonele de interes.

Pompierii din **California (SUA)** au folosit la finalul anului 2021 drone pentru a monitoriza situația din teren în timpul incendiilor. Situația din teren a putut să fie mai bine analizată pentru că dronele au transmis date despre vânt și au folosit camere video termice prin care s-au putut face liste de potențiale trasee ale focului. Comandanții au putut să ia decizii care au dus la diminuarea dezastrilor cauzate de incendiu și, mai mult, au putut identifica victimele care nu mai puteau evada din calea focului.

Districtul **Tararua** din **Noua Zeelandă** numără o populație de 17.800 de persoane care locuiesc pe o zonă 4.300 km², majoritatea acoperită fie de teren agricol sau forestier. Pentru a-și informa și interacționa cu cetățenii, administrația publică folosește drone prin care mapează teritoriul, identifică posibilele cauze ale incendiilor, monitorizează șantierele și folosesc imaginile din aer pentru promovarea regiunii. Având în vedere aria acoperită de aceste drone și facilitatea prin care au oferit date despre condițiile din teren fără să fie nevoie de o deplasare în prealabil a unor experți, putem spune că dronele sunt o unealtă foarte bună pentru cei care doresc să obțină informații rapide despre situația din teren.

Lahore (Pakistan) testează utilizarea dronelor pentru monitorizarea traficului. Polițiștii pilotează aparatele pentru a identifica parcările ilegale, manevrele ilegale în trafic, problemele în infrastructura rutieră și întreruperea fluxului din cauza ambuteiajelor. O privire de deasupra oferă o altă perspectivă pentru cei care pot lua decizii și au un rol de descurajare pentru

cei care au un comportament nepotrivit în trafic. Mai mult de atât, dacă ar fi echipate cu un software de recunoaștere facială, dronele pot să ofere suport în misiunile de căutare a persoanelor dispărute sau a suspectilor urmăriți de poliție.

O soluție gândită de doi tineri români a fost prezentată la **Urban Innovation Hackathon** Iași în 2021. Ștefana și Ionel Aungurencei au prezentat un algoritm care poate fi folosit pentru ca drona să identifice prin imagini zonele în care există ambrozie, plantă care cauzează probleme celor cu alergii. Pe lângă recunoașterea surselor de ambrozie, algoritmul permite și o interpretare a dezvoltării ei dacă nu se intervine imediat. Mai multe informații pot fi aflate din articolul „Soluții hackathon Iași”.

Dronele sunt încă testate sau folosite în contexte specifice, dar acest lucru nu le inhibă potențialul și valoarea pe care o pot aduce pentru orașe. Tehnologia și utilizarea ei inovatoare va fi mereu o componentă de bază a orașelor smart, motiv pentru care autoritățile publice ar trebui să aibă în vedere utilizarea dronelor pentru asistență în rezolvarea problemelor cu care se confruntă. Și România trebuie să realizeze pe viitor genul acesta de soluții.

Sursă foto: Ark Valley Voice

Orașele trebuie să își definească viziunea: creștere, stagnare sau contracție

de Alexander Bojneagu

Publicat pe 13 mai 2022

Viitorul orașelor este corelat cu seria de concepte care vor fi implementate în el. Planificarea urbană, tehnologiile disponibile și inovația sunt strâns legate de viziunea și scenariile în care vor să se afle comunitățile urbane de mâine. Experții „Orașului Românesc 4.0” au adus împreună ideile pe care trebuie să le urmărim când ne gândim la 2050 și au prezentat principalele trenduri de dezvoltare.

Capitolul VIII și cel mai extins al cărții este dedicat conceptelor pentru viitor. Sunt amintite idei ca portofelele digitale, blockchain, quantum computing, robotizare, imprimarea 3D, guvernanză digitală, virtualizare și multe altele. Dacă le înțelegem de pe acum,

punem în balanță beneficiile și costurile asociate atunci putem să creionăm o viziune pentru orașele noastre.

„Ne-am gândit ce frumos ar fi să știm ce se va întâmpla în 2050 ca și când am avea un glob de cristal, să știm ce se va întâmpla atunci.

Din păcate, nu suntem magicieni, suntem analiști, așa că am luat toată informația pe care am găsit-o în online și offline și am reușit să o sintetizăm în 14 teme mari, 56 de concepte și să creăm trei scenarii posibile pentru orașele din România. În primul rând, ne-am uitat la concepte din punct de vedere al impactului. Degeaba avem 56 de concepte dacă nu le putem analiza într-o formă matematică.

Ne-am uitat la orașele inteligente și când spunem orașe inteligente ne referim la acele orașe capabile să identifice în timp real nevoile cetățenilor. Mai important, sunt capabile să reacționeze în timp real la nevoile cetățenilor și, precum spune și titlul, un oraș inteligent este o imensitate. Include foarte multe concepte”, a explicat Ionuț Mărieș.

Autorii „Orașului Românesc 4.0” s-au gândit în primul rând la modul în care tehnologia poate avea un impact direct asupra calității vieții dintr-un oraș. Deși o parte dintre idei reprezintă un cost mult mai mare pentru orașele cu populație mică sau medie față de orașele mari, sunt prezentate și o serie de soluții care pot fi implementate oriunde și care prezintă un consum redus de resurse.

„Noi credem că în 2050 tehnologia 5G va deveni atât de banală ca și apa caldă. Gândiți-vă cât de mult costă să implementezi muzică de stare, să te folosești de muzică pentru a transmite oamenilor un anumit sentiment. Nu costă aproape nimic! Cât costă să muți prezentările de modă de pe podium pe Zoom? Aceste două au ieșit în clasament pe locurile I și II datorită costurilor de implementare. Bineînțeles, trebuie să ne uităm și la ce impact social negativ îl vor avea unele concepte. Deși de multe ori progresul poate părea ca sfârșitul lumii, nu e așa! Da, o bună parte din casieri vor trebui să își schimbe profesia sau croitorii vor trebui să proiecteze 3D... dar acesta este viitorul! Ca să ne pregătim pentru viitorul trebuie să existe o sinergie, trebuie să existe colaborare din partea autorităților publice locale, din partea companiilor locale. Trebuie încurajați oamenii și informați să se implice, dar și copiii trebuie să fie familiarizați cu aceste concepte. Poate vă întrebați ce putem face acum, nu în 2050. Ei bine, noi în carte am oferit și o listă de low hanging

fruit, adică acele concepte care au cel mai mare impact potențial, sunt cele mai necesare pentru oameni dar au și cele mai mici costuri de implementare astfel încât autoritățile publice să înceapă de pe acum implementarea acestora. Discutăm despre energie solară și eoliană, 5G, educația hibrid, planificarea asistată de date”, mai spune Ionuț Mărieș.

Ionuț Mărieș, co-autor „Orașul Românesc 4.0”

Conceptele prezentate în carte și amintite de Ionuț Mărieș generează trei scenarii pentru viitorul orașelor. **Scenariul pesimist** înseamnă implementarea conceptelor de imediată necesitate în detrimentul dezvoltării urbane durabile. **Scenariul realist** este la mijloc, în care orașele prezintă conceptele necesare ca evoluția lor să fie armonioasă și unitară. **Scenariul optimist** înseamnă însușirea și adoptarea celor mai îndrăznețe concepte și trenduri, fiind specific orașelor inovative care își asumă proiecte ambițioase pentru dezvoltarea sustenabilă și dezvoltarea noilor tehnologii.

„La scenariul realist ne referim la orașele dezvoltate, care ar trebui să fie o temă pentru fiecare dintre noi. Asta înseamnă că aceste orașe ar trebui să ofere toate condițiile de bază și plus încă ceva, de exemplu, din punctul de vedere al asigurării celor necesare pentru sănătatea tuturor și aici mă refer la acele orașe care nu își permit să aibă un

nivel atât de ridicat de sănătate, aici vine medicina 2.0. Aceasta spune că există soluții care se pot implementa utilizând mijloace digitale și prin care se eficientizează procesele sau anumite aparaturi devin mai ieftine în timp, ceea ce permit orașelor mai mici să le preia. Reutilizarea adaptivă a clădirilor este o altă problemă foarte mare pe care Noul Bauhaus European o pune ca standard în ceea ce privește dezvoltarea orașelor pe mai departe. Adică să evaluăm ceea ce trebuie să se demoleze, ceea ce nu mai este util pentru noi, și atunci poate observăm că anumite lucruri pot să fie păstrate. Cetatea Oradea este un foarte bun spațiu pentru conferințe, la fel și unele clădiri industriale care își pot schimba funcțiunea. De asemenea, ne pune problema planificării asistate de date. Nu putem face acest lucru decât dacă orașele dezvoltate își creează propriul digital twin al tuturor proceselor și procedurilor care apar în interiorul orașului respectiv. Asta înseamnă o copie a orașului în sine, de la nivel de transport în comun, clădiri, inclusiv infrastructuri de date”, a explicat Mihai Danciu.

Tranziția de la scenariul realist la cel optimist este posibilă doar dacă managementul administrativ și implicarea comunității sunt dinamice. Forța de muncă nu ar trebui să mai fie concentrată în poziții care pot fi ușor înlocuite de roboți deoarece există domenii unde creativitatea și inteligența emoțională umană nu pot fi înlocuite de mașini. „Când discutăm despre orașele inovative, discutăm despre acele orașe care vor să treacă într-un scenariu optimist al existenței lor și aici discutăm despre cele care performează. Aș face referire la trei caracteristici de bază. Utilizând mijloacele cele mai eficiente din punct de vedere al costului cât și al utilizării resurselor pentru a construi prin imprimare 3D sau pentru a produce obiecte de care avem și noi nevoie, care nu trebuie să fie produse în fabrici, ci în cartiere. Putem să estimăm ce se va întâmpla în viitor în aceste orașe inovative folosind realitatea virtuală în așa fel încât să creăm punți între viitor și trecut, să învățăm din trecut poate prin anumite proiecte culturale și proiectând în viitor proiectele pe care noi le planificăm. În ceea ce privește robotizare și mașini autonome, aceasta este o mare oportunitate pentru că ne degrează de acele sarcini care sunt mai degrabă mașinistice. Dacă ne eliberează de aceste activități, putem să gândim lucrurile mai bine pentru noi, putem să ne gândim cum să ne îmbunătățim și cum putem să îmbunătățim orașele în care locuim”, a punctat Mihai Danciu.

Când discutăm despre dezvoltarea orașelor nu putem să nu ne gândim la planificarea zonelor funcționale și a spațiului urban. Planificarea trebuie să fie puternic corelată cu viziunea pe care orașul și-o asumă pentru viitor, însă aceasta trebuie să fie corelată cu contextele care vor fi create. Nu putem vorbi despre dezvoltare fără să ne gândim cum va impacta poluarea, aglomerarea urbană sau ce va trebui distrus pentru a face loc clădirilor.

„Planificarea inteligentă nu stă în simpla adoptare a acestor tehnologii cu speranța că vor aduce dezvoltare, ci mai degrabă în utilizarea lor pentru beneficiul oamenilor și prosperității orașelor. Primul pas spre o planificare inteligentă este stabilirea unei viziuni de creștere, de stagnare și, de ce nu, declin sau contracție pentru că putem găsi beneficii chiar și acolo. Aceste inovații și schimbări tehnologice deschid oportunități și pentru acest gen de orașe. Știm că deja ne confruntăm cu provocări legate de scăderea demografică și, probabil, în viitor acest trend va continua. Dacă ar fi să ne gândim puțin mai concret la spațiul din jurul nostru, de obicei orașele viitorului ne duc cu gânduri mari aglomerări urbane, densități foarte mari, zgârie-nori pe care nu îi putem cuprinde cu privirea, dar acestea de cele mai multe ori nu corespund cu orașele din jurul nostru și cum se vor dezvolta ele în viitor, și nici cu obiectivele de dezvoltare sustenabilă. Dacă ne dorim o dezvoltare sustenabilă, să atingem țintele de decarbonizare și să creștem calitatea vieții, calea cea mai probabil nu va fi această expansiune și consum de spațiu necontrolat”, a explicat Alexandra Nae.

Dacă vrem să trăim în orașe sănătoase și în care să nu ne treacă viața în trafic, trebuie să analizăm atent ce din patrimoniul deja construit poate să fie valorificat și ce trebuie dărâmat. Unul dintre trendurile viitorului prezentat în carte este acela al locuințelor care pot fi adaptate în funcție de nevoile noastre. Casele pasive, micro-locuințele modulare și locuințele atemporale pot fi un răspuns pentru problema asigurării spațiilor locative, însă este nevoie de o abordare interdisciplinară când discutăm despre schimbări majore de infrastructură.

„În viitor, dezvoltarea orașelor va fi despre a dezvolta compact, despre a reutiliza ceea ce avem, a valorifica și a transforma. De aceea, vorbim foarte mult de reutilizarea adaptivă. Dacă ar fi să ne gândim un pic cum ar impacta orașele tehnologiile despre care am povestit, s-ar putea ca ele să creeze un surplus de spațiu și să regândim foarte mult ceea ce deja există. Am văzut cum pandemia a golit clădirile de birouri și, odată cu normalizarea digitalizării și a telemuncii, aceste spații vor trebui regândite. Mai mult, dacă ne gândim pe termen și mai lung, mașinile autonome sau chiar și zburătoare vor avea capacitatea să se parcheze singure în afara orașelor, eliberând spațiul pe care îl ocupă, iar infrastructura să fie subterană, generând foarte mult spațiu pe care trebuie să îl gândim și să îl transformăm. Viitorul este despre reutilizarea adaptivă și despre designul multifuncțional, adaptabil și atemporal, astfel încât spațiile să crească odată cu noi și să se adapteze la modul în care se schimbă orașele și societatea”, a adăugat Alexandra Nae.

Alexandra Nae, co-autor al „Orașul Românesc 4.0”